

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 1687

Dosar nr.3134/3/2009

Ședința publică din 20 mai 2013

Completul compus din:
Lavinia Valeria Lefterache - Președinte
Corina Jijiie - Judecător
Lucia Rog - Judecător

Magistrat asistent - Loredana Boicu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Cristian Anghel.

* * * * *

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect recursurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție**, partea civilă **AS Tractorul Brașov și intimații inculpați Popescu Gheorghe, Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor, Pădureanu Jean și Nețoiu Gheorghe** împotriva deciziei penale nr.339/A din 12 noiembrie 2012 a Curții de Apel București - Secția a II-a Penală.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 17 mai 2013, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 20 mai 2013, când a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE:

Asupra recursurilor de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 238 din data de 03 aprilie 2012 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II a penală, în baza art. 334 din Codul de procedură penală fost schimbată încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului **Copos Gheorghe**, din infracțiunea de înșelăciune în formă continuată, faptă prevăzută de art.215 alin.1, 2 și 5 din Codul penal cu aplicarea art.41 alin.2 din

Codul penal, în două infracțiuni de înșelăciune, fapte prevăzute de art.215 alin.1,2,5 Cod penal, în dauna Clubului Rapid București.

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prevăzută de art.215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, din luna ianuarie 1999 (fapta 1 din rechizitoriu).

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, din luna septembrie 2003 (fapta 10 din rechizitoriu).

3. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, în dauna Federației Române de Fotbal.

În baza art. 334 Cod procedură penală s-a schimbat încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului Copos Gheorghe din infracțiunea prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal și art.41 alin.2 Cod penal în două infracțiuni de evaziune fiscală, fapte prevăzute de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal.

4. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală cu aplicarea art.13 alin. 2 Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal, din luna ianuarie 1999 (fapta 1 din rechizitoriu).

5. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat a art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal, din luna septembrie 2003 (fapta 10 din rechizitoriu).

În baza art.334 Cod procedură penală a fost schimbată încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului **Stoica Mihai**, din infracțiunea prevăzută de art.215 alin.1, 2 și 5 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în două infracțiuni de înșelăciune, fapte prevăzute de art.215 alin. 1, 2 și 5 Cod penal, în dauna Clubului Oțelul Galați și a Clubului Dinamo București.

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, din luna martie 1999 (fapta 2 din rechizitoriu).

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, faptă

prevăzută de art.215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, din luna februarie 2001 (fapta 6 din rechizitoriu).

3. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit. a Cod procedură penală cu aplicarea art.13 alin.2 Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal,din luna martie 1999 (fapta 2 din rechizitoriu).

4. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută de art.23 lit.a din Legea nr.21/1999 cu aplicarea art.13 Cod penal.

5. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută de art. 23 lit.c din Legea nr.21/1999 cu aplicarea art.13 Cod penal.

A fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, formulată de inculpatul **Borcea Cristian**, ca nefondată.

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Borcea Cristian** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din perioada 1999-2005, în dauna Clubului Dinamo București.

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată, faptă prevăzută de art.215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din perioada iunie 1999- iulie 2005, în dauna Federației Române de Fotbal.

3. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal și art. 41 alin.2 Cod penal.

4. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată, faptă prevăzută de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal.

5. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată, faptă prevăzută de art.23 lit.c din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal.

6. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, faptă prevăzută de art.323 alin.1 și 2 Cod penal.

A fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, formulată de inculpatul **Becali Ioan**, ca nefondată.

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Becali Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din perioada iunie 1999- iulie 2005, în dauna Cluburilor Dinamo București, Rapid București și Gloria Bistrița.

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Becali Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal și art.41 alin.2 Cod penal.

3. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Becali Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată, faptă prevăzută de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal.

4. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Becali Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată, faptă prevăzută de art. 23 lit.c din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal.

5. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Becali Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, faptă prevăzută de art.323 alin.1 și 2 Cod penal.

A fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, formulată de inculpatul **Becali Victor**, ca nefondată.

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Becali Victor** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din perioada 1999- 2005, în dauna Cluburilor Dinamo București și Gloria Bistrița.

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Becali Victor** pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal și art. 41 alin.2 Cod penal.

3. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul **Becali Victor** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în

formă continuată, faptă prevăzută de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal.

4. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Becali Victor pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată, faptă prevăzută de art.23 lit.c din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal.

5. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Becali Victor pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, faptă prevăzută de art.323 alin.1 și 2 Cod penal.

În baza art.334 Cod procedură penală a fost schimbată încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului **Pădureanu Jean**, din infracțiunea de înșelăciune în formă continuată, faptă prevăzută de art.215 alin.1, 2 și 5 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în două infracțiuni de înșelăciune, fapte prevăzute de art.215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, în dauna Clubului Gloria Bistrița.

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Pădureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, din luna iulie 1999 (fapta 4 din rechizitoriu).

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Pădureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, faptă prevăzută de art.215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, din luna august 2003 (fapta 9 din rechizitoriu).

3. În baza art.334 Cod procedură penală a fost schimbată încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului Pădureanu Jean, din infracțiunea de înșelăciune în formă continuată, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în dauna părții vătămate Federația Română de Fotbal, în două infracțiuni de înșelăciune, fapte prevăzute de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, pentru care, în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului.

În baza art.334 Cod procedură penală a fost schimbată încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului Pădureanu Jean, din infracțiunea de evaziune fiscală în formă continuată, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal și art. 41 alin.2 Cod penal în două infracțiuni de evaziune fiscală, fapte prevăzute de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal.

4. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Pădureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal, din luna iulie 1999 (fapta 4 din rechizitoriu).

5. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Pădureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal, din luna august 2003 (fapta 9 din rechizitoriu).

6. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Pădureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută de art. 23 lit.a din Legea nr.656/2002.

7. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Pădureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută de art.23 lit.c din Legea nr.656/2002.

A fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, formulată de inculpatul **Popescu Gheorghe**, ca nefondată.

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul **Popescu Gheorghe** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, în formă continuată, faptă prevăzută de art. 215 alin.1,2 și 5 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în dauna Cluburilor Gloria Bistrița și Rapid București.

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Popescu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal și art. 41 alin.2 Cod penal.

3. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Popescu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002.

4. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Popescu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută de art.23 lit.c din Legea nr.656/2002.

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul **Nețoiu Gheorghe**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, faptă prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 Cod penal, în dauna Clubului Dinamo București.

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Nețoiu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal.

3. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul Nețoiu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută de art. 23 lit.a din Legea nr.656/2002.

4. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a fost achitat inculpatul Nețoiu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută de art.23 lit.c din Legea nr.656/2002.

În baza art.346 alin.3 Cod procedură penală, a fost respinsă acțiunea civilă formulată de părțile civile A.S. Fotbal Club Tractorul Brașov, Liceul cu Program Sportiv "Banatul Timișoara" și Statul Român reprezentat de Agenția Națională de Administrare Fiscală, ca inadmisibilă.

S-a luat act că părțile vătămate FC Rapid București SA, Clubul Sportiv Fotbal Club Dinamo București, FC Oțelul Galați SA, A.S. Gloria 1922 Bistrița, S.C. Dinamo 1948 S.A., Clubul CFR 1907 Cluj și Federația Română de Fotbal nu s-au constituit părți civile în procesul penal.

S-a dispus ridicarea măsurii sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ion, Becali Victor, Pădureanu Jean, Popescu Gheorghe și Nețoiu Gheorghe, dispusa prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra celor 13.868 acțiuni ale Asociației Fotbal Club Rapid București, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 19.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor Asociației Fotbal Club Rapid București, constituite la Banca Română de Dezvoltare- Groupe Societe Generale, ING Bank NV Amsterdam, Banca Italo-Romana și Millennium Bank, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor S.C. Dinamo 1948 S.A., constituite la Emporiki Bank și UniCredit Tiriace Bank, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor C.S Oțelul Galați, constituite la Banca Comerciala Romana, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor C.F. Gloria 1922 Bistrița, constituite la Banca Română de Dezvoltare Groupe Societe Generale, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

În baza art.192 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a pronunța această hotărâre prima instanță a reținut următoarele:

1. Cu privire la transferul fotbalistului **Dulca Cristian**, de la Clubul de Fotbal Rapid București la Clubul sud-coreean Pohang Steelers,

La data de 24.07.1996, s-a încheiat contractul de transfer nr. 08601 prin care Clubul CFR Cluj, reprezentat de numiții Balaj Mircea și Martin Ioan, cedează definitiv începând cu data de 24.07.1996 pe jucătorul de fotbal Dulca Cristian Clubului UFC Rapid, reprezentat de numiții Dinu Drăgan și Cauc Viorel.

Indemnizația de transfer a fost stabilită de cele două cluburi la suma de 150 milioane lei vechi, însă o clauză din contract prevedea ca, în caz de transfer în țară sau în străinătate, 35% din indemnizația de transfer revine Clubului CFR Cluj.

La data de 30.11.1998, s-a încheiat contractul de mandat având drept părți contractante Uniunea Fotbal Club Rapid București, reprezentată prin numiții Dinu Mihail Gheorghe –președinte executiv și Cauc Viorel – director economic, în calitate de mandant și numitul Kim Choung Ho, agent FIFA, reprezentat prin numitul Pușcoci Sică, în calitate de mandatar.

Obiectul contractului constă în aceea că mandantul îl împuternicește pe mandatar să negocieze, în numele și pe seama sa, transferul jucătorului de fotbal Dulca Cristian, de la UFC Rapid București la orice club de fotbal din țară sau străinătate pentru suma minimă de 450.000 USD.

În îndeplinirea mandatului, se prevedea la pct.II, art. 3 că mandatarul va efectua toate operațiunile prevăzute de legile interne și internaționale, cu respectarea dispozițiilor FIFA privind transferul jucătorilor de fotbal, semnând în numele mandantului oriunde trebuința o va cere.

Părțile au mai convenit ca remunerația cuvenită mandatarului pentru îndeplinirea corespunzătoare a mandatului o reprezintă diferența dintre suma de 450.000 USD prevăzută de art.1 și valoarea efectivă negociată de către mandatar cu cumpărătorul, ca preț al efectuării transferului jucătorului Dulca Cristian.

Suma obținută de mandatar de la cumpărător privind transferul jucătorului de fotbal s-a convenit să fie achitată de către cumpărător, astfel:

a) 450.000 USD în contul UFC Rapid București, nr. _____, deschis la Banca Comercială Română –Sucursala Sector 1 București;

b. diferența obținută în plus peste suma prevăzută anterior (apreciată de părți la cel mult 30% din suma prevăzută la litera a de mai sus) în contul indicat cumpărătorului de către mandatar.

La data de 14.01.1999, la sediul Federației Române de Fotbal, s-a înregistrat sub nr 63, din aceeași dată, contractul de transfer redactat în limba engleză, încheiat între UFC Rapid București reprezentat de numiții Dinu Drăgan și Cazan Paul și Clubul de Fotbal Pohang Steelers din Coreea de Sud, reprezentat de Kim Chung.

Potrivit acestui contract de transfer încheiat la data de 30.12.1998, jucătorul de fotbal Dulca Cristian era transferat de la echipa română de fotbal la echipa corecana pentru suma totală de 120.000 USD.

Ulterior acestui transfer și în baza documentului încheiat între CFR Cluj și Rapid București la data de 24.07.1996, Rapid București a virat la data de 27.08.1999 echivalentul în lei a sumei de 42.000 USD, adică 35% din 120.000 USD, Clubul CFR Cluj, așa cum reiese din declarația martorului Balaj Mircea.

Întrucât suma de transfer de 120.000 USD a trezit suspiciuni în rândul oficialilor clujeni, aceștia au angajat serviciile martorului Lăzăreanu Marcel Cătălin, fost jucător de fotbal pe postul de portar la una din echipele din campionatul sud-coreean de fotbal, și devenit avocat în Baroul Cluj, în vederea verificării autenticității sumei de transfer.

În urma corespondenței purtate de acest martor, atât pe căi oficiale, respectiv prin Federația Română de Fotbal, cât și pe căi personale, i-au permis acestuia să intre în posesia contractului original de transfer încheiat între UFC Rapid București și Pohang Steelers, precum și în posesia documentelor de plată ale transferului.

Astfel, potrivit înscrisurilor primite din Coreea de Sud, Clubul Pohang Steelers a informat Federația Română de Fotbal că în data de 30.12.1998 a încheiat cu UFC Rapid un contract în valoare de 600.000 USD, sumă care s-a achitat astfel:

- în data de 13.01.1999 s-a achitat suma totală de 270.000 USD cu două ordine de plată, unul în valoare de 120.000 USD și celalalt în valoare de 150.000 USD;

- în data de 30.01.1999 s-a achitat cu ordin de plată suma de 330.000 USD.

Contractul original, primit de Federația Română de Fotbal și CFR Cluj este încheiat de numitul Sică Pușcoci, reprezentând UFC Rapid București și de Kim Choung Ho.

În opinia tribunalului, referirile martorului Lazareanu Marcel Cătălin la semnătură executată de persoana care a reprezentat clubul coreean nu au relevanță sub aspectul acuzației adusă inculpatului Copos Gheorghe.

În mod identic, nici solicitarea făcută inculpatului Copos Gheorghe de către numitul Balaj Mircea de a-i plăti 35% din indemnizația de transfer, situație în care inculpatul s-a arătat dispus de a-i mai plăti 45.000 USD, cu condiția de a fi lăsat în pace, nu prezintă relevanță sub aspectul acuzației adusă aceluiași inculpat; de altfel, litigiul dintre cele două cluburi a fost soluționat prin hotărârea comisiei pentru statutul jucătorului din cadrul FRF nr.9/03.10.200 și înțelegerea dintre două cluburi din 31.10.2000.

Tribunalul a considerat că, deși se reține în rechizitoriu că UFC Rapid București, reprezentat de inculpatul Copos Gheorghe, a prezentat un contract fals Federației Române de Fotbal prin care atesta în mod nereal că suma de transfer a

jucătorului de fotbal Dulca Cristian este de 120.000 USD din materialul probator administrat în cauză nu reiese sub nicio formă o asemenea activitate desfășurată de inculpat. De altfel, contractul depus la Federația Română de Fotbal (în realitate două contracte, având în mare același conținut - filele 86 și 103- vol.10 d.u.p.- și care conțin aceeași sumă de transfer de 120.000 USD), nu este semnat de inculpatul Copos Gheorghe, ci de directorul sportiv Cazan Paul și managerul general Dinu Drăgan.

Mărturia numitului Cazan Paul nu a convins prima instanță că în sarcina inculpatului se poate reține infracțiunea de înșelăciune în dauna Clubului UFC Rapid în contextul în care contractul era deja semnat la rubrica reprezentantului coreean și a directorului general Dinu Drăgan, conform susținerilor acestui martor. Mai mult decât atât, acest martor a fost chemat să semneze contractul pe data de 7-8 ianuarie când nici măcar clubul coreean nu efectuase toate cele trei tranșe de plată ale indemnizației de transfer, ultima fiind la data de 30.01.1999, în sumă de 330.000 USD.

Scopul pentru care a fost chemat martorul a fost de a semna actul pentru a încasa mai repede clubul banii și nu pentru a grăbi formalitățile de depunere a contractului, aspect care reiese din declarația acestui martor.

S-a mai reținut în rechizitoriu că martorul Dinu Gheorghe Mihail a refuzat semnarea contractului de transfer, întrucât suma din acesta nu era aceeași cu suma prevăzută în contractul de mandat, însă tribunalul a apreciat că acest aspect nu poate fi imputat inculpatului Copos Gheorghe, întrucât persoana care a negociat, pe numele și pe seama Clubului UFC Rapid București, transferul jucătorului Dulca Cristian, a fost numitul Sică Pușcoci.

Așadar, din probe nu a reieșit că inculpatul Copos Gheorghe este semnatarul contractului fictiv înregistrat la club și depus la Federația Română de Fotbal.

În condițiile în care s-a reținut că inculpatul Copos Gheorghe nu este semnatarul acestui contract fals, considerat de parchet mijlocul fraudulos prin care s-a realizat inducerea în eroare a Clubului Rapid București căruia i s-a prezentat ca adevărată o împrejurare mincinoasă, respectiv că suma de transfer pentru jucătorul de fotbal Dulca Cristian a fost de 120.000 USD, în realitate fiind suma de 600.000 USD, (diferența de 480.000 USD constituind paguba creată clubului și, totodată, folos material injust pentru inculpat), tribunalul a apreciat că acestuia nu i se poate imputa existența vreunei acțiuni care să contureze elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune.

Nu în ultimul rând, tribunalul a constatat că UFC Rapid București în anul 1999 a primit suma de 450.000 USD reprezentând suma minimă de transfer negociată prin contractul de mandat, mandat considerat astfel îndeplinit. Restul

sume de 150.000 USD, reprezentând 30% din indemnizația de transfer, i-a revenit mandatarului Sică Pușcoci, conform art.7 lit.b din contract.

Așadar, prima instanță a concluzionat că suma reală de transfer a fost aceea de 450.000 USD, sumă care a intrat în contul clubului, ceea ce înseamnă că nu se poate reține că UFC Rapid a fost prejudiciată cu suma de 480.000 USD, așa cum este descris la încadrarea juridică a faptei în rechizitoriu. De altfel, însuși procurorul recunoaște și reține în rechizitoriu că suma de 450.000 USD a intrat în contul clubului, însă în prezentarea situației de fapt nu a mai explicat în niciun fel care este suma de bani cu care a fost prejudiciat efectiv clubul prin acțiunea inculpatului, acest aspect arătându-se doar la încadrarea juridică a faptei.

Judecătorul fondului a apreciat că și în situația în care s-ar reține că suma de transfer a fost de 600.000 USD, prin includerea și a comisionului de 150.000 USD convenit mandatarului, din raportul de expertiză extrajudiciară depus de inculpatul Copos Gheorghe rezultă că UFC Rapid tot nu a înregistrat un prejudiciu prin efectuarea transferului lui Dulca Cristian, în contextul în care existența unui prejudiciu este de esența infracțiunii de înșelăciune, care face parte din categoria infracțiunilor îndreptate împotriva patrimoniului.

Cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală, prima instanță a constatat că materialul probator administrat în cauză dovedește că UFC Rapid București a încasat, prin transfer bancar, suma de 450.000 USD, aspect recunoscut și de organul de urmărire penală și consemnat în rechizitoriu, sumă care a fost înregistrată în contabilitate. Suma de 150.000 USD s-a achitat, conform art. 7 lit.b din contractul de mandat.

Tribunalul a ținut seama de opinia expertului exprimată în raportul de expertiză extrajudiciară depus de inculpatul Copos Gheorghe, sub aspectul cuantumului prejudiciului și anume că, în condițiile în care UFC Rapid este o persoană juridică fără scop lucrativ sau patrimonial, i se aplică prevederile legale din OMF 1591/1998 și OG 70/1994, de care însă Garda Financiară nu a ținut seama la întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică.

Concluzia trasă de expert este că veniturile de 150.000 USD, neînregistrate de club în anul 1999, sunt venituri neimpozabile din punct de vedere al impozitului pe profit, deoarece au fost utilizate în proporție de 80% la realizarea obiectivelor sportive ale asociației, conform art.1 alin.2 lit.d din OG 70/1994 și având în vedere că deficitul exercițiului pe anul 1999 a fost de 14.550.431 Lei.

În raport de dispozițiile aplicabile în materie, respectiv dispozițiile art.4 din OG 70/1994 care consacră cu valoare de principiu că din venituri se scad cheltuielile aferente realizării acestora, prima instanță și-a însușit următoarele concluzii ale expertului:

- Garda Financiară nu a luat în considerare cheltuielile de 150.000 USD efectuate de UFC Rapid cu realizarea venitului de 600.000 USD, respectiv comisionul acordat mandatarului pentru realizarea transferului jucătorului Dulca Cristian, comision datorat potrivit clauzelor din contractul de mandat și prevăzut ca fiind o cheltuială a clubului, conform art. 93 și 94 lit.a din OMF nr.1591/1998;

- eroarea efectuată de Clubul Rapid, de a înregistra în contabilitate numai veniturile de 450.000 USD din transferul jucătorului Dulca Cristian, nu este de natură a afecta nici bugetul statului și nici clubul de fotbal;

- impozitul calculat prin rechizitoriu nu are în vedere profitul UFC Rapid pe anul 1999, ci pretinsul venit de 150.000 USD, ce constituie în realitate cheltuiala pentru UFC Rapid;

- Clubul UFC Rapid București nu datora bugetului de stat impozitul pe profit aferent veniturilor de 150.000 USD prin neînregistrarea acestora în contabilitate, în condițiile în care clubul a avut un deficit, astfel ca, neavând profit, nu datora nici impozitul aferent, ceea ce înseamnă că nu exista un prejudiciu produs în bugetul statului.

2. Cu privire la transferul jucătorului **Arhire Iulian** de la clubul Oțelul Galați la clubul Pohang Steelers din Coreea de Sud, în urma examinării materialului probator administrat în cauză, Tribunalul a reținut următoarele:

Astfel, la data de 03.02.1999 s-a încheiat contractul de transfer între Clubul Oțelul Galați și Pohang Steelers privind pe jucătorul de fotbal Arhire Iulian, indemnizația de transfer fiind de 700.000 USD.

Prin același contract, s-a stabilit că Pohang Steelers FC este de acord să plătească Clubului Sportiv "Oțelul Galați" suma de 700.000 USD, prin CEC, persoanei numita Sică Pușcoci, persoana mandatată de Clubul Sportiv "Oțelul Galați".

Contractul este semnat din partea clubului "Oțelul Galați" de numitul Sică Pușcoci care, la data de 15.02.1999, a fost împuternicit de către club prin înscrisul numit "procura-contract" să negocieze și să semneze, în numele și pentru club, transferul fotbalistului Arhire Iulian la clubul coreean Pohang Steelers.

În conținutul aceluiași înscris, se mai prevede că Oțelul Galați va primi suma de 150.000 USD, restul de 550.000 USD urmând să revină impresarului coreean Kim Choung Ho, drept bonus sau comision pentru clubul nostru (deși exprimarea este deficitară, suma se cuvenea impresarului, în opinia instanței, aspect care reiese din probe, respectiv înscrisuri și martori).

Deși împuternicirea este semnată de inculpatul Stoica Mihai ulterior încheierii contractului, totuși această situație echivalează conform art.1546 Cod civil, cu ratificarea contractului.

La rândul său, numitul Sică Pușcoci la împuternicit pe numitul Kim Choung – Ho, agent FIFA pentru jucători, să semneze, din partea sa și în numele său, actele de transfer ale jucătorului Arhire Iulian pentru transferul său de la Clubul Sportiv “Oțelul Galați” la Pohang Steelers, ceea ce însemna că impresarul coreean a intermediat toată tranzacția.

La data de 29.03.1999, mandatarul clubului, Sică Pușcoci, a primit suma de transfer de 700.000 USD de la Pohang Steelers pentru jucătorul Arhire Iulian, potrivit chitanței aflată la fila 24-vol.VIII d.u.p., o altă chitanță aflată la fila 14 din același volum, atestând împrejurarea că agentul FIFA, Kim Choung –Ho a primit de la numitul Sică Pușcoci suma de 550.000 USD reprezentând comisionul acestuia pentru serviciile efectuate pentru Clubul Oțelul Galați, respectiv transferul jucătorului de fotbal Arhire Iulian.

Toate înscrisurile enumerate mai sus confirmă, din punctul de vedere al tribunalului, împrejurarea că jucătorul Arhire Iulian a fost transferat de la Clubul Oțelul Galați la clubul coreean Pohang Steelers, contra sumei de 150.000 USD, aspect care a fost cunoscut și de martorii Pecheanu Gheorghe și Ion Ionica - președinte al clubului, care au arătat în declarațiile lor de la filele 17 și 14 vol.IX d.u.p., că știau despre împuternicirea dată impresarului Sică Pușcoci de către Clubul Oțelul Galați pentru a-l transfera în Coreea pe jucătorul de fotbal Arhire Iulian, ceea ce înseamnă că nu a fost o hotărâre unilaterală a inculpatului Stoica Mihai în scopul arătat.

Tribunalul a considerat că, în rechizitoriu s-a reținut eronat că la data întocmirii adresei nr.171/26.03.1999 către Federația Română de Fotbal, inculpatul Stoica Mihai avea cunoștință de existența contractului de transfer, aspect care reiese din declarația martorului Stanciu Nicolae Marian, în contradicție cu declarația inculpatului Stoica Mihai. Este drept că acest martor a fost prezent la momentul întoarcerii numitului Sică Pușcoci din Coreea și, în apartamentul acestuia, i-a prezentat inculpatului Stoica Mihai un exemplar al contractului de transfer pe care l-a citit și martorul și care prevedea drept sumă de transfer, cea de 700.000 USD, însă concomitent același martor a mai văzut și o procură dată numitului Sică Pușcoci.

Prima instanță a conchis că este cert numai faptul luării la cunoștință de către inculpatul Stoica Mihai a existenței contractului de transfer, nu și a predării efective a acestui contract de către numitul Sică Pușcoci, care nu a precizat niciodată pe parcursul urmăririi penale dacă a înmănat inculpatului un exemplar al contractului și pentru club, acesta făcând vorbire doar despre predarea sumei de 150.000 USD către inculpat drept indemnizație de transfer a jucătorului Arhire Iulian.

În acest fel se explică și imposibilitatea depunerii contractului de transfer atât la club, cât și la Federația Română de Fotbal, de către inculpatul Stoica Mihai, cu toate conștințele ce decurg de aici, aspect confirmat și de martorul Pecheanu

Gheorghe - director economic al clubului care arată că a insistat pe lângă inculpatul Stoica Mihai să prezinte contractul de transfer, însă acest lucru nu s-a întâmplat niciodată.

Tribunalul a mai concluzionat că și în aceste condiții, nu se poate vorbi în cauză de o sumă mai mare de transfer, respectiv cea de 700.000 USD, întrucât suma ce revenea clubului era de 150.000 USD, sumă profitabilă și cu care, de altfel, clubul a fost de acord în raport de grila jucătorului care era una mult mai scăzută.

În consecință, judecătorul fondului a opinat că probele administrate conduc la inexistența unei acțiuni de inducere în eroare a Clubului Oțelul Galați de către inculpatul Stoica Mihai prin prezentarea ca sumă de transfer a jucătorului Arhire Iulian, a cifrei nereale de 150.000 USD, în realitate fiind de 700.000 USD, păgubind astfel clubul cu suma de 550.000 USD în scopul obținerii unui folos material injust pentru sine, atât timp cât înscrisurile și martorii atesta că suma de transfer a jucătorului Arhire Iulian la clubul Pohang Steelers a fost de 150.000 USD.

În sprijinul acestei soluții, prima instanță a invocat și raportul de expertiză extrajudiciară depus de inculpatul Stoica Mihai, conform căruia, și în situația în care s-ar aprecia că suma de transfer a jucătorului Arhire Iulian a fost de 600.000 USD, Clubul Oțelul Galați tot nu ar fi fost prejudiciat.

Referitor la infracțiunea de evaziune fiscală, Tribunalul a reținut că, în urma acestui transfer, în contabilitatea Clubului Oțelul Galați a fost înregistrată suma de 150.000 USD, reprezentând suma totală a transferului, chiar în lipsa contractului de transfer. Deși această sumă de bani nu a fost văzută niciodată de vreun reprezentant al clubului gălățean, aceștia fiind înregistrați în baza unei chitanțe întocmite la data de 03.01.2000, totuși cu această sumă de bani s-au efectuat plăți restante către jucători în cursul anului 1999, care au fost confirmate ulterior de aceștia.

Tribunalul a apreciat că neevidențierea în documentele contabile pe anul fiscal 1999 a venitului de 150.000 USD este o acțiune ce nu poate fi imputată inculpatului, întrucât acesta s-a aflat într-o imposibilitate obiectivă de depunere a contractului de transfer care nu se datorază culpei sale, ci mandatarului Sică Pușcoci, care avea obligația înmânării, depunerii contractului de transfer clubului care îl împuternicise.

Probatoriul administrat în cauză nu a reușit să dovedească împrejurarea că mandatarul Sică Pușcoci a predat contractul de transfer inculpatului și că acesta l-a preluat și nu l-a depus la club, în scopul ascunderii sursei impozabile, dovedită fiind doar împrejurarea primirii sumei de 150.000 USD de către Clubul Oțelul Galați. De altfel, îndeplinirea mandatului însemna depunerea contractului de transfer de către mandatar la clubul care îl împuternicise și care știa despre procura dată acestuia. Întâlnirea privată dintre inculpat și mandatar nu echivalează cu îndeplinirea acestei formalități.

Neputând fi reținută, pe baza probelor administrate, existența unei acțiuni de ascundere a sursei impozabile în sarcina inculpatului Stoica Mihai, în scopul sustragerii de la plata obligațiilor fiscale, reiese că nu poate fi reținută existența unei fapte care să contureze elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală.

Pe de altă parte, sub aspectul cuantumului prejudiciului, tribunalul a ținut seama și de opinia expertului, exprimată în raportul de expertiză extrajudiciară, depus de inculpatul Stoica Mihai și aflat la filele 161-178, vol.I, dosar instanța, potrivit căreia nu trebuia să se impoziteze veniturile de 700.000 USD, ci doar diferența de 150.000 USD, așa cum, de altfel, s-a și realizat, ceea ce înseamnă că prin transferul jucătorului Arhire Iulian de la CS Oțelul Galați la Clubul Pohang Steelers din Coreea de Sus nu s-a înregistrat nicio pagubă în dauna clubului și nici la bugetul de stat.

Această concluzie împreună cu argumentele expuse anterior au determinat instanța să concluzioneze că în cauză nu se poate reține existența niciunui din elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală.

3. Cu privire la transferul jucătorului de fotbal **Contra Cosmin**, de la Clubul Dinamo București la Deportivo Alaves în Spania din iunie 1999, în urma examinării materialului probator administrat în cauză, Tribunalul a constatat următoarele:

La data de 12.08.1999, prin adresa înregistrată sub numărul 693 și semnată de numitul Stoenescu Mircea (fila 150, vol. XII d.u.p.), președintele F.C. Dinamo București la acea vreme, se solicita Federației Române de Fotbal eliberarea certificatului internațional de transfer al jucătorului Cosmin Contra pentru clubul spaniol El Deportivo Alaves S.A.D. La solicitarea sus-menționată, a fost anexat și contractul de transfer încheiat între clubul român și cel spaniol (filele 152-153, vol. XII d.u.p.), redactat în limba spaniolă, conform căruia jucătorul Contra Cosmin a fost transferat pentru patru sezoane, contra sumei totale de transfer de 800.000 USD, contractul fiind semnat de inculpatul Borcea Cristian, în calitate de președinte al clubului Dinamo București, data contractului fiind 30 iunie 1999.

La data de 04.05.2006, s-a dispus efectuarea unei comisii rogatorii în Spania, de către autoritățile judiciare competente în vederea obținerii, în original sau realizarea unor foto copii conforme cu originalul, a tuturor documentelor financiar-contabile legate de operațiunile de plată ale sumei de transfer (facturi, chitanțe justificative, note de plată, extrase de cont, ordine de plată ori alte instrumente financiare utilizate în acest scop) de la clubul de fotbal Deportivo Alaves pentru transferul jucătorului de fotbal Contra Cosmin.

La data de 27.11.2006 au fost primite documentele solicitate autorităților spaniole (filele 8-139, vol XII d.u.p.), respectiv:

-contractul de transfer încheiat între Dinamo București și Deportivo Alaves în valoare de 1.812.500 USD (filele 110-112, vol. XII d.u.p.), această sumă

urmând a fi plătită, astfel :

-800.000 USD la data de 02.07.1999, în contul
Banca Agricolă București - Sucursala Ștefan cel Mare;

deschis la

- 93.750 USD la 30.12.1999;
- 93.750 USD la 30.05.2000;
- 115.625 USD la 30.12.2000;
- 115.625 USD la 30.05.2001;
- 137.500 USD la 30.12.2001;
- 137.500 USD la 30.05.2002;
- 159.375 USD la 30.12.2002;
- 159.375 USD la 30.05.2003.

Accest contract a fost prezentat autorităților judiciare spaniole atât de Federația Spaniolă de Fotbal, cât și de clubul Deportivo Alaves S.A.D.

-Contract din data de 30.06.2001 (filele 113-115, vol. XII d.u.p.), încheiat în București, între cele trei părți arătate la punctul anterior, în care se prevede următoarele:

-FC Dinamo București și Deportivo Alaves S.A.D. au semnat în 30.06.1999 contractul de transfer al drepturilor federative ale jucătorului COSMIN CONTRA;

-Deportivo Alaves S.A.D. s-a obligat să plătească lui FC DINAMO BUCUREȘTI suma de 1.812.500 dolari SUA, în nouă rate, între iulie 1999 și mai 2003;

-Deportivo Alaves S.A.D. l-a transferat pe Cosmin Contra la MILAN A.C. S.p.A. începând cu 01.07.2001;

-FC Dinamo București a ajuns la un acord cu clubul Milan A.C, prin intermedierea lui Deportivo Alaves S.A.D., privind disputarea unor meciuri amicale între Milan și Dinamo, la date ce urmau a fi stabilite de cele doua cluburi;

-ca o compensație, FC Dinamo București a fost de acord să anuleze plățile rămase scadente, a căror sumă ajunge la 593.750 USD, ale căror date și valori sunt următoarele:

- 137.500 USD la 30.12.2001;
- 137.500 USD la 30.05.2002;
- 159.375 USD la 30.12.2002;
- 159.375 USD la 30.05.2003.

Deși s-a menționat în rechizitoriu că s-a renunțat în mod nelegal la plata sumei de 593.750 USD de către inculpatul Borcea Cristian, întrucât nu îi aparținea, fiind necesară și semnătura jucătorului Contra Cosmin, tribunalul a reținut că același contract de transfer din 30.06.2001 a fost semnat și de către jucătorul de fotbal Contra Cosmin și, deci, este perfect legală renunțarea la plata sumei de 593.750 USD. De aceea, tribunalul a apreciat că s-a reținut în mod greșit în

rechizitoriu că inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan și-au însușit fraudulos suma de 1.012.500 USD, fiind inclusă și această sumă de 593.750 USD. De altfel, nici în contabilitatea clubului Deportivo Alaves nu figurează înregistrată această sumă de bani.

Deși în rechizitoriu s-a reținut că suma reală de transfer este cea de 1.812.000 USD, motivată de faptul că în contabilitatea clubului Deportivo Alaves s-a înregistrat plata efectivă a sumei de 1.218.750 USD (adică minus suma de 593.750 USD la care renunțaseră părțile), totuși Tribunalul a apreciat că suma reală de transfer a fost aceea de 800.000 USD, convingere formată pe baza următoarelor argumente rezultate în urma coroborării probatoriului administrat în cauză.

Astfel, Tribunalul a ținut seama de mărturia jucătorului Contra Cosmin care a arătat că, în urma unor neînțelegeri pe care le-a avut cu conducerea clubului Dinamo, în vara anului 1999 s-a prezentat la numiții Badea Nicolae și Borcea Cristian, reprezentanții clubului Dinamo, cărora le-a solicitat acordul de transfer. Cu această ocazie, s-a fixat o sumă de transfer de 800.000 USD, urmând ca în cazul în care transferul se va face pentru o sumă superioară, diferența de la 800.000 USD până la suma de transfer efectiv plătită, să fie încasată de martor.

Martorul a precizat că a fost transferat în vară la echipa Deportivo Alaves, contra sumei de 1.800.000 USD, caz în care clubul Dinamo București primea o sumă de 800.000 USD, iar suma de 1.000.000 USD i se cuvenea, cu plata în tranșe, pe parcursul celor 4 ani de contract.

Ulterior, martorul a trimis o înștiințare prin care solicita clubului ca banii care i se cuvin, să fie virati într-un cont ce urma să fie indicat de Becali Ioan, impresarul său.

După circa doi ani la această echipă, jucătorul a fost transferat la echipa italiană AC Milan, așa încât nu a mai putut preciza câte tranșe din suma de 1.000.000 USD i-au fost virate. Clubul Deportivo Alaves i-a impus martorului să renunțe la restul sumelor de bani restante din suma de 1.000.000 USD, pentru a-i acorda transferul la echipa italiană.

Deși în rechizitoriu s-a menționat că s-a dispus urmărirea penală pentru acest martor sub aspectul infracțiunii de mărturie mincinoasă, nici la momentul sesizării instanței de judecată și nici ulterior, pe parcursul judecării cauzei, nu s-a comunicat soluția dispusă față de acesta, ba mai mult, însuși autorul rechizitoriului dispune citarea acestuia în instanță. S-a procedat la audierea acestuia, situație în care instanța de judecată a ținut seama de mărturia acestuia și a interpretat-o în contextul materialului probator.

Tribunalul a constatat că depoziția martorului se coroborează și este întărită de Hotărârea Consiliului de Administrație nr.3 din 30.06.1999 prin care acesta a aprobat transferul în Spania, la echipa Deportivo Alaves, a jucătorului Contra

Cosmin pentru suma de 800.000 USD, hotărâre pe care Tribunalul a luat-o în considerare atât timp cât nu exista o soluție definitivă cu privire la o eventuală infracțiune de fals pentru care s-a dispus urmărirea penală față de numitul Badea Nicolae. Pe de altă parte, însuși președintele clubului spaniol și-a recunoscut semnătura și de pe contractul care avea ca obiect plata sumei de 800.000 USD pus la dispoziție de organul de urmărire penală.

Deși în rechizitoriu s-a reținut că înțelegerea stabilită de jucătorul Contra Cosmin cu clubul Dinamo, prin care se stabilea că revenea jucătorului orice sumă de bani care depășește plafonul sumei de 800.000 USD, stabilit pentru transferul său, încalcă dispozițiile FIFA privitoare la deținătorii drepturilor de transfer și intra în contradicție și cu decizia Comisiei pentru Statutul Jucătorului din cadrul FRF dispusă în cazul Dulca Cristian, totuși Tribunalul a atras atenția că, în cazul în care o asemenea înțelegere constituie o încălcare a unei dispoziții din Regulamentul FIFA, abaterea atrage o sancțiune disciplinară ce se aplică de forul competent din fiecare țară și în niciun caz nu are consecințe penale.

De asemenea, tribunalul a înlăturat susținerea din rechizitoriu în sensul că afirmația martorului referitoare la reținerea de către acesta a sumei de 1.000.000 USD nu este susținută nici de conducerea Consiliului de Administrație și nici de membrii acestui Consiliu.

Astfel, judecătorul fondului a constatat că persoanele ce făceau parte din conducerea clubului, respectiv Badea Nicolae - președinte, Badea Petre - președinte (fără nicio legătură de rudenie cu primul, conform datelor de stare civilă din declarațiile luate în faza de urmărire penală), Berechet Nicolae, Cohn Vladimir au dat detalii exacte despre modul în care decurge procedura efectuării transferurilor jucătorilor care constituie cea mai importantă sursă de finanțare a clubului.

Astfel, acești martori au susținut în unanimitate că propunerile de transfer se făceau de conducerea executivă a clubului, prezența la fiecare ședință; din conducerea executivă, cel care prezenta propunerile de transfer, era Borcea Cristian. Ele erau cuprinse într-un referat, o scurtă perioadă de timp fiind și Stocnescu Mircea cel care avea aceste atribuții. Tot conducerea executivă era cea care propunea și participarea unor firme pentru facilitarea găsirii unui club interesat de prestarea serviciilor jucătorilor de fotbal.

Martorul Badea Petre a detaliat modul în care se desfășurau aceste ședințe, respectiv se semna foaia de prezență, se discutau problemele de pe ordinea de zi și se supuneau aprobării, după care la o zi sau două după ședință, se redactau procesele verbale. După aceeași procedură se discutau și propunerile de transfer care erau votate în unanimitate de membrii Consiliului de Administrație. Acest martor a precizat că suma de transfer a jucătorului Contra Cosmin, propusă și

aprobată de Consiliul de Administrație a fost de 800.000 USD, mărturie care se coroborează și o întărește pe a martorului Contra Cosmin.

De asemenea, a mai relatat martorul că președintele Consiliului de Administrație Badea Nicolae prezenta Consiliului de Administrație modul în care se realizau rezoluțiile din ședința anterioară. Procedura desfășurării ședinței Consiliului de Administrație a fost confirmată de martora Milica Andreea Radoi - asistent președinte executiv, care arăta că în perioada 1999-2005, inițial se trimiteau membrilor Consiliului de Administrație al CS-FC Dinamo București documente privind ordinea de zi și materialele care constituiau baza discuției. La întrunirea membrilor, se semna foaia de prezență pentru stabilirea existenței cvorumului, se trecea la discuții, se supunea la vot ordinea de zi și era completată de sugestia participanților. De asemenea, a subliniat martora, că se consemnau cât mai fidel cele discutate, că întotdeauna rezoluțiile erau enunțate de președintele Badea Nicolae, după finalul discuțiilor și se supuneau votului. Martora a mai făcut referire și la alte formalități care se îndeplineau, ce sunt expuse pe larg în declarația sa de la fila 35 –vol VII, d.u.p. Deși această martoră nu era angajată la club la momentul transferul jucătorului Contra Cosmin, Tribunalul a făcut referire și la declarația acestei martore, considerând-o utilă și relevantă pentru transferurile ulterioare.

Este adevărat că ceilalți membri ai Consiliului de Administrație au arătat că nu își mai amintesc să se fi discutat despre sumele de transfer ale jucătorilor, în speță a jucătorului Contra Cosmin, lucru, de altfel, explicabil, din cauza distanței în timp între data transferului și data audierii de către organul de urmărire penală - 2008, deci, aproape nouă ani, însă foaia de prezență semnată de acești martori și aprobarea rezoluțiilor în unanimitate, în urma dezbaterilor din ședința Consiliului de Administrație referitoare la transferul jucătorului Contra Cosmin, (constatare valabilă și pentru celelalte transferuri), din data de 30.06.1999, înlătură mărturia acestora.

De altfel, unii martori, conform procesului verbal al ședinței Consiliului de Administrație, au și absentat, cum este, în cazul transferului Contra Cosmin, situația numiților Stroe Radu și Cohn Vladimir, împrejurare în care este firesc să nu fi putut da detalii despre conținutul ședinței din 30.06.1999.

Pe de altă parte, cu ocazia audierii martorilor în instanță, o parte din acești martori au arătat că nici nu erau interesați de această problemă și, dacă doreau, își puteau manifesta voința, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la aceste transferuri, atât înainte de aprobarea sumei de transfer, cât și ulterior. De asemenea, o parte din aceștia, au arătat că sumele provenite din transferuri au fost profitabile pentru club și constituiau principala sursă de finanțare, respectiv una din sursele esențiale de

obținere a fondurilor necesare pregătirii sportive, așa cum reiese și din declarația martorului Popescu Marcel vol.VII d.u.p.

Toate aceste aspecte au conturat, din perspectiva tribunalului, împrejurarea că membrii Consiliului de Administrație ai Clubului Dinamo București au avut cunoștință de sumele reale de transfer, în contradicție cu cele reținute în rechizitoriu doar la încadrarea juridică a faptei. În cuprinsul rechizitoriului nu se expune în nici un fel în ce mod s-a realizat inducerea în eroare a Consiliului de Administrație (corect fiind a membrilor Consiliului de Administrație), deși s-a menționat că la finalul acestuia se vor face referiri la modalitatea în care s-a realizat inducerea în eroare a acestui for.

A mai reținut prima instanță ca relevant și un alt aspect care reiese din hotărârea Consiliului de Administrație din data de 30.06.1999, când, după aprobarea prin a șasea rezoluție, a transferului jucătorului Contra Cosmin la clubul spaniol Deportivo Alaves pentru suma de 800.000 USD s-a stabilit ca, pentru alte transferuri, membrii Consiliului de Administrație urmează a fi consultați operativ de președintele Consiliului de Administrație, urmând a se decide de la caz la caz.

Din cuprinsul acestei rezoluții se desprind două concluzii: prima este ca membrii Consiliului de Administrație erau doar consultați și, a doua, consultarea se făcea de către președintele Consiliului de Administrație care la vremea respectiva era Badea Nicolae, ceea ce înseamnă că nu inculpatului Borcea Cristian îi revenea această atribuție.

Tribunalul a conchis că, mărturia jucătorului Contra Cosmin, a președintelui Badea Petre, care susțin că suma de transfer a fost de 800.000 USD, unită cu cea a președintelui clubului spaniol care recunoaște contractul pus la dispoziție de organul de urmărire penală în care este trecută suma de 800.000 USD la care se adăuga hotărârea Consiliului de Administrație din data de 30.06.1999 prin care a fost aprobat transferul contra sumei de 800.000 USD, dovedesc aspectul că suma reală de transfer a fost cea de 800.000 USD. Așadar, nu s-a dovedit existența unei acțiuni de inducere în eroare a membrilor Consiliului de Administrație ai Clubului Dinamo București (prin manevre constând în prezentarea mincinoasă a sumei de transfer), cu consecința producerii unei pagube în dauna clubului, neputându-se reține astfel nici existența unei infracțiuni de înșelăciune în sarcina inculpatului Borcea Cristian.

Cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală, în condițiile în care s-a reținut că suma reală de transfer a jucătorului Contra Cosmin a fost de 800.000 USD, sumă ce s-a înregistrat în contabilitate, tribunalul a apreciat că nu se poate reține în sarcina inculpatului o acțiune de ascundere a sursei impozabile reprezentată de diferența sumei de transfer de 1.012.500 USD. Chiar și în situația în care s-ar considera că în contabilitatea clubului Dinamo București trebuia înregistrată suma

de 1.812.500 USD minus suma de 593.750 USD la care cele trei părți contractante au renunțat în mod legal, adică suma de 1.012.500 USD, tribunalul a apreciat că, nu se datora de către club impozit pe profit, fiind aplicabile dispozițiile art. OG 70/1994, care au fost expuse și analizate cu ocazia transferului jucătorului Dulca Cristian.

Cu privire la acuzațiile aduse inculpatului Becali Ioan, tribunalul a reținut că supoziția organului de urmărire penală este bazată pe declarația președintelui clubului spaniol, care a arătat că Becali Ioan a acționat concomitent ca interlocutor al clubului Dinamo și ca reprezentant al jucătorului. Prima instanță a constatat că exprimarea din conținutul declarației martorului este oarecum deficitară (nelămurită de organul de urmărire penală) și nu convinge instanța de judecată în ceea ce privește calitatea de interlocutor al clubului, certă fiind doar calitatea sa de impresar al jucătorului.

Aceeași supoziție a Parchetului din rechizitoriu mai este susținută și de mărturia jucătorului Contra Cosmin, în care a arătat că tranșele plății de 1.000.000 USD, stabilită pentru transfer, urmau să fie virate într-un cont ce trebuia să fie indicat de Becali Ioan, impresarul său. Pe acest aspect, Tribunalul a arătat că este vorba doar de contul ce urma să fie indicat de Becali Ioan, acest lucru neînsemnând că și aparținea inculpatului, atât timp cât era remunerația plătită jucătorului și, drept urmare, este greșită interpretarea parchetului. Apoi, este incert ce s-a întâmplat ulterior cu privire la acest fapt.

Un alt argument expus de parchet, care vine să confirme împrejurarea că banii, respectiv diferența de 1.000.000 USD, a intrat în contul inculpatului Becali Ioan, este memoriul apărătorului ales al inculpatului Borcea Cristian, în care acesta afirma că sumele de bani care au depășit plafonul de 800.000 USD au fost plătite direct agentului Becali Ioan. Aici Tribunalul a atras atenția că nu poate considera mijloc de probă afirmația unui avocat făcută în cuprinsul unui memoriu și, oricum, există mărturia jucătorului pe acest aspect.

Așadar, în opinia primei instanțe, argumentele parchetului nu au nici un suport probator, iar analiza contului inculpatului în care figurează încasată suma de 1.000.000 USD nu conduce la concluzia certă că aceștia provin din transferul jucătorului Contra Cosmin și că această sumă de bani a fost transferată ulterior în contul bancar al inculpatului Becali Victor, astfel că acuzația de înșelăciune rămâne o simplă afirmație, nesusținută de nici un mijloc de probă.

În ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală reținută în sarcina inculpatului Becali Ioan constând în aceea că, în coautorat cu inculpatul Borcea Cristian, a ascuns sursa impozabilă reprezentată de diferența indemnizației de transfer, cauzând bugetului de stat un prejudiciu în sumă de 609.440 lei, în scopul sustragerii de la plata obligațiilor fiscale, Tribunalul a apreciat că, în virtutea

acelorași argumente expuse pentru inculpatul Borcea Cristian, nu se poate reține existența unei astfel de acțiuni ce poate fi imputată inculpatului Becali Ioan.

4. Cu privire la transferul jucătorului de fotbal **Ganea Ionel**, de la clubul de fotbal Gloria Bistrița la clubul de fotbal VfB Stuttgart, din iulie 1999, în urma examinării materialului probator administrat în cauza, tribunalul a reținut următoarele:

La data de 10.09.1998, între FC Gloria Bistrița, reprezentată de președinte Pădureanu Jean și Phoenix B.V., reprezentată de director Johan Versluis, s-a încheiat un memorandum de acord, prin care clubul român cesionează societății de mai sus drepturile exclusive de transfer ale jucătorului Ganea Ionel, la orice club străin, contra sumei de 600.000 USD.

Cesionarea drepturilor de transfer s-a efectuat pentru o perioadă începând cu data de 10.09.1998 și până la finalul sezonului fotbalistic 1998-1999, dar cel mai târziu până la data de 15.07.1999.

Pe parcursul acestui acord, clubul beneficia, în mod exclusiv, de toate sumele rezultând din transferul sau din împrumutarea jucătorului pe piața națională română, iar firma olandeză avea obligația să plătească clubului român suma de 600.000 USD, dacă în aceeași perioadă se realiza transferul jucătorului către orice club din străinătate.

La data de 18.12.1998, între FC Gloria Bistrița, reprezentată de președintele Pădureanu Jean și U.F.C. Rapid București, s-a încheiat contractul de transfer nr.21742 având ca obiect transferul jucătorului Ganea Ionel pe o perioadă determinată, respectiv 15.01.1999 – 15.07.1999 contra sumei de 255.000 USD, sumă achitată integral de UFC Rapid, conform constatărilor Gărzii Financiare - Comisariatul General și Gărzii Financiare - Secția Bistrița Năsăud.

În actul adițional nr.4390/18.12.1998, se stipulează că, pe perioada 30.06.1999-01.08.1999, la o ofertă de 600.000 USD, jucătorul Ganea Ionel va fi liber și se poate transfera, iar suma de transfer va fi împărțită 50% UFC Rapid și 50% FC Gloria Bistrița.

Dacă această ofertă nu va exista, clubul UFC Rapid avea dreptul la o opțiune pe încă 3 ani competiționali, respectiv 01.08.1999 – 30.06.2000, 01.08.2000-30.06.2001; 01.08.2001- 30.06.2002, suma obținută de FC Gloria Bistrița fiind cea inițială, adică 225.000 USD.

La data de 06.07.1999, firma Phoenix BV efectuează transferul jucătorului Ganea Ionel la clubul german VfB Stuttgart pentru care acesta din urmă datorează o compensație în sumă de 2.000.000 USD, sumă ce urma să fie transferată în următoarele conturi: Banca Română de Dezvoltare, Filiala Bistrița, nr. contract , suma de 600.000 USD și Banca Kredietbank (Olanda) N.V. nr. contract , suma de 1.400.000 USD.

Conform adresei emisă la data de 25.05.1999 de Phoenix B.V.din Rotterdam, clubul german a fost informat că firma Phoenix B.V. este unicul proprietar al drepturilor de transfer începând cu data de 06.07.1999. Clubul german a efectuat aceste plăți, după cum i s-a indicat, astfel cum reiese din următoarele înregistrări: document aferent plății sumei de 1.400.000 USD (2.690.282 DM) efectuată de VfB Stuttgart către Phoenix B.V. în data de 06.07.1999, din contul clubului german deschis la Volksbank EG în contul firmei olandeze deschis la Kredietbank Rotterdam, pentru transferul lui Ioan Viorel Ganea; document aferent plății sumei de 600.000 USD (1.152.978 DM) efectuată de VfB Stuttgart către Gloria Bistrița în data de 06.07.1999, din contul clubului german deschis la Volksbank EG în contul clubului român deschis la BRD Bistrița, pentru transferul lui Ioan Viorel Ganea.

În luna martie 2004, în urma solicitării Ministerului Federal de Finanțe din R.F.G., autoritățile fiscale române au efectuat un control la clubul Gloria Bistrița, având drept obiectiv verificarea înregistrării și impozitării de către clubul român a sumei de 600.000 USD primită de la clubul VfB Stuttgart.

Din verificări a rezultat că suma a fost înregistrată în contabilitatea clubului și că nu s-a impozitat direct, concluzie menținută și cu ocazia controlului efectuat de Garda Financiară – Comisariatul Regional Cluj – Secția Bistrița Năsăud la data de 09.11.2005.

Pe parcursul urmăririi penale, A.N.A.F. a pus la dispoziția organelor de urmărire penală datele primite de la autoritățile judiciare germane din care reiese că indemnizația de transfer pentru jucătorul Ganea Ionel a fost de 3.843.260 DM, sumă care reiese din bilanțul VfB Stuttgart.

Din toate documentele puse la dispoziția organului de urmărire penală, pe calea comisiei rogatorii realizată în Olanda, de la firma Phoenix BV rezultă următoarele:

Firma Phoenix B.V. a încasat la data de 08.07.1999, de la clubul german VfB Stuttgart, suma de 1.400.000 USD pentru transferul jucătorului Ioan Viorel Ganea, în baza memorandumului, datat 10.09.1998, încheiat cu clubul românesc Gloria Bistrița prin care cumpărăsc drepturile de transfer ale jucătorului pentru suma de 600.000 USD; firma Phoenix a indicat clubului german să plătească suma de 600.000 USD clubului românesc Gloria Bistrița.

Din suma de 1.400.000 USD încasată, Phoenix B.V. a transferat imediat, la data de 12.07.1999, suma de 1.372.000 USD într-un cont din Gibraltar, deschis la ABN AMRO BANK, pe numele firmei Tierney International Limited din Insulele Virgine Britanice.

Firma Phoenix B.V. avea încheiat un Protocol de contract cu firma Tierney International Limited, datat 25.01.1999, în care se stipula că Phoenix își desfășoară

activitățile pentru, în numele și în beneficiul firmei Tierney, primind un procent de 2% din sumele încasate.

Printr-un Act adițional, datat 02.01.2001, executarea prevederilor din Protocolul inițial a fost atribuită de firma Tierney firmei Star Advisors S.A., de asemenea înregistrată în Insulele Virgine Britanice.

La data de 03.10.2001, denumirea firmei Star Advisors SA a fost schimbată în Sport Ventures S.A.

Așadar, din tranzacțiile efectuate (încasările) aferente vânzării drepturilor de transfer ale jucătorului Ioan Viorel Ganea, clubul Gloria Bistrița a primit 600.000 USD, firma Phoenix B.V. și-a reținut procentul de 2% din suma de 1.400.000 USD încasată de la clubul german, respectiv 28.000 USD, iar diferența de 1.372.000 USD a ajuns într-un cont din Gibraltar deschis pe numele firmei off-shore Tierney International Limited din Insulele Virgine Britanice.

S-a reținut de către organul de urmărire penală în rechizitoriu, pe baza notei de constatare întocmită de reprezentantul Gărzii Financiare ca, prin efectuarea tranzacțiilor în modul în care a fost descris mai sus, pe lângă prejudicierea clubului Gloria 1922 Bistrița cu veniturile în sumă de 1.400.000 USD, a fost prejudiciat și bugetul de stat, cu impozitul pe profit aferent acestor venituri, calculat prin aplicarea cotei de 38% asupra echivalentului în lei al venitului, la cursul leu/ USD de la data la care jucătorul a fost transferat la clubul VfB Stuttgart, respectiv 07.07.1999 conform certificatului internațional de transfer emis de Federația Română de Fotbal.

Consecința este reținerea în sarcina inculpatului Pădureanu Jean a infracțiunii de înșelăciune și de evaziune fiscală, constând în aceea că, în luna iulie 1999, cu ocazia transferului Ganea Ionel a indus în eroare forurile de conducere ale clubului Gloria Bistrița, al cărui conducător era, prin prezentarea unei sume cu titlu de indemnizație de transfer de 600.000 USD, suma corectă fiind de 2.000.000 USD. Astfel, a fost prejudiciat clubul cu suma de 1.400.000 USD, banii se cuveneau acestuia și care trebuiau înregistrați în contabilitate.

Tribunalul a apreciat că, printr-o justă interpretare și coroborare a mijloacelor de probă administrate în cauză, suma reală de transfer a fost de 600.000 USD, care se cuvenea clubului ca urmare a cesionării către firma Phoenix BV drepturilor exclusive de transfer ale jucătorului la orice club străin. Suma a fost virată de către clubul german în contul clubului bistrițean, așa cum o dovedesc documentele aferente plății, expuse anterior. Suma de 1.400.000 USD a fost plătită de clubul german societății Phoenix BV, care cumpărase drepturile exclusive de transfer ale jucătorului Ganea Ionel.

A considera că suma reală de transfer a fost de 2.000.000 USD înseamnă, în opinia judecătorului fondului, a nu lua în considerare contractul încheiat de clubul

Gloria Bistrița și Phoenix BV. prin care clubul român cesionă firmei Phoenix BV drepturile de transfer ale jucătorului Ganea Ionel, la orice club străin, contra sumei de 600.000 USD, cu obligația pentru clubul Gloria Bistrița, ca ulterior încasării acestei sume, să întreprindă demersurile oficiale la Federația Română de Fotbal în vederea obținerii Certificatului Internațional de Transfer. Potrivit principiului consacrat în dreptul civil, convențiile legal încheiate au putere de lege între părți, reiese că voința părților exprimată în contract a fost aceea de a stabili ca suma rezultată din cedarea drepturilor de transfer ale jucătorului Ganea Ionel este de 600.000 USD pentru clubul Gloria Bistrița, ca urmare a realizării transferului în condițiile stabilite prin memorandum.

De altfel, în adresa emisă prin fax clubului german, Phoenix BV utilizează termenul de compensație pentru suma de 2.000.000 USD pe care o defalcă în două și îi indică clubului german două conturi diferite, respectiv unul în România și altul în Olanda (pentru 1.400.000 USD), plăți pe care clubul german le-a făcut, conform acestor instrucțiuni.

Aceste plăți, confirmate de documentele bancare emise de clubul german confirmă realitatea contractului și tranzacția bancară aferentă și este în afară de orice suspiciune că suma reală de transfer a fost de 600.000 USD. Aceasta înseamnă că nu s-a putut reține în sarcina inculpatului Pădureanu Jean existența unei acțiuni de inducere în eroare a clubului Gloria Bistrița, prin prezentarea unei sume mai mici reprezentând indemnizația de transfer a jucătorului de fotbal Ganea Ionel, cea de 600.000 USD, în loc de 2.000.000 USD cum s-a reținut în rechizitoriu, întrucât suma reală este de 600.000 USD. De altfel, această sumă a fost încasată de club, așa încât nu exista niciun prejudiciu în dauna acestuia. Or, existența prejudiciului este de esența infracțiunii de înșelăciune, care este o infracțiune îndreptată contra patrimoniului.

Față de cele reținute mai sus, tribunalul a apreciat că nu se conturează niciunul din elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune, motiv pentru care a dispus achitarea inculpatului sub aspectul acestei infracțiuni, întrucât fapta nu există.

Ponind de la premisa că suma reală de transfer este de 600.000 USD, sumă care a fost înregistrată în contabilitate așa cum a reieșit din nota de constatare a Gărzii Financiare – Secția Bistrița Năsăud din 09.11.2006 fila 175 d.u.p. vol.XIII și raportul Gărzii Financiare - Comisariatul General din data de 27.11.2006 fila 172-173 vol.XIII d.u.p., tribunalul a constatat că nu poate fi reținută în sarcina inculpatului Pădureanu Jean existența unei infracțiuni de evaziune fiscală, descrisă în rechizitoriu, constând în ascunderea sumei impozabile reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului Ganea Ionel și prejudicierea bugetului de stat cu suma de 844.603 lei, în scopul sustragerii de la plata obligației fiscale către stat.

Cu privire la infracțiunea de înșelăciune reținută în sarcina inculpatului Becali Ioan, în opinia instanței, ceea ce reiese cu certitudine din declarațiile inculpatului Pădureanu Jean și Johan Versluis este ca agentul FIFA al jucătorului Ganea Ionel a fost inculpatul Becali Ioan. Tot acesta a fost cel care a prezentat firma Phoenix B.V. din Olanda președintelui Pădureanu Jean, în scopul facilitării transferului jucătorului și obținerii unei sume de transfer care nu putea fi mai mică de 600.000 USD, întrucât în caz contrar, se activa clauza din actul adițional la contractul de transfer încheiat între UFC Rapid București și Gloria Bistrița, cum s-a arătat anterior, activitate care nu contravine normelor penale.

În condițiile în care inculpatul Becali Ioan nici nu a fost parte în contractul de transfer, iar în rechizitoriu nu se arata în mod concret în ce au constat manoperele frauduloase prin care acesta a păgubit clubul Gloria Bistrița care, de altfel, nici nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, cumulat cu faptul că tribunalul a apreciat că suma reală de transfer a fost cea de 600.000 USD, pentru argumentele expuse anterior la inculpatul Pădureanu Jean, s-a conchis că nu s-a putut reține nici în sarcina inculpatului Becali Ioan săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și evaziune fiscală.

Cum tribunalul a reținut că în cauză nu există nici infracțiunea de înșelăciune și nici cea de evaziune fiscală, a apreciat că nu poate fi reținută nici infracțiunea de spălare de bani.

În privința inculpatului Pădureanu Jean, s-a avut în vedere și faptul că memorandumul de contract încheiat la data de 10.09.1998 de acesta cu firma Phoenix BV este legal, astfel că nu se poate vorbi de un transfer de sume de bani, prin conturile firmei off-shore Tierney International LTD, sume de bani ce au fost obținute fraudulos de inculpații Becali Ioan și Becali Victor, și care ulterior au fost reciclate și dobândite ca sume licite.

Tribunalul a mai constatat că nu există nicio dovadă din care să reiasă că sumele de bani dobândite și transferate prin firma off-shore Tierney International LTD, au provenit din săvârșirea de infracțiuni, condiție esențială pentru existența infracțiunii de spălare de bani, și că sumele de bani din conturile inculpaților provin din acestea. De altfel, sumele de bani virate de firma Phoenix BV în conturile societății off-shore Tierney International LTD au provenit din încheierea unui contract de cesiune perfect legal, așa cum s-a apreciat de către instanța de judecată. Așadar, este incert că sumele de bani virate în contul inculpatului Becali Victor de la firma Tierney International LTD provin din suma de 1.372.000 USD.

În consecință, Tribunalul a apreciat că această acuzație constituie o simplă afirmație a organelor de urmărire penală, nesusținută de niciun mijloc de probă, fiind o deducție ce nu poate constitui temei al condamnării inculpatului.

În completarea motivelor expuse anterior, tribunalul a apreciat că drepturile federative asupra jucătorilor sunt drepturi cu conținut economic, patrimonial și, că orice drept patrimonial, sunt în circuitul civil și, drept urmare, pot face obiectul unei cesiuni, cum este cazul memorandumului de față.

Cesionarea drepturilor federative ale sportivilor unei entități juridice, alta decât o structură sportivă, nu a fost interzisă decât prin Legea nr.472/4.11.2004 pentru modificarea și completarea legii educației fizice și sportului, când prin art.45/1 s-a prevăzut că drepturile federative ale sportivilor pot fi cesionate exclusiv la o structură sportivă. Chiar și în aceste condiții, încheierea contractelor cu o astfel de interdicție atrage nulitatea contractului astfel încheiat, deci o răspundere civilă contractuală, și nu o răspundere penală.

Tribunalul a atras atenția că încălcarea unor regulamente și statute ale federației internaționale de fotbal amator (FIFA), ale Uniunii Europene de Fotbal Amator (UEFA) și ale Federației Române de Fotbal (FRF), privitoare la agenții, jucători de fotbal, cât și la regulile privind transferurile internaționale atrag doar o răspundere disciplinară, sancțiunea urmând a se aplica de forul sportiv competent, în nici un caz o răspundere penală.

Prin încheierea acestor memorandumuri s-a concretizat o relație comercială între două entități juridice, având ca obiect drepturile economice corelative drepturilor federative ale jucătorilor, nefiind deci, vorba despre o încălcare a dispozițiilor legale în vigoare la momentul încheierii acestor contracte, cel puțin din noiembrie 2004.

Memorandumurile încheiate între cluburile românești și firmele străine prin care se cesionau, se vindeau, se acorda dreptul exclusiv de a plasa jucătorul contra unui comision, exprimări folosite de părți în aceste memorandumuri, au îmbrăcat forma unor contracte de cesiune, de comision sau de intermediere, fiind contracte comerciale.

Împrejurarea că au fost folosiți termeni diferiți în cuprinsul acestor memorandumuri reprezintă un aspect formal și nu împietează asupra consecințelor juridice ce s-au produs.

Tribunalul a constatat ca practica încheierii memorandumurilor între un club și alte firme, de genul Phoenix BV, în legătură cu firme off-shore, cu privire la drepturile economice aferente drepturilor federative ale jucătorilor se întâlnește și în Europa, cum este cazul transferului jucătorului de fotbal Cernat Florin, când clubul Dinamo Kiev a fost reprezentat la încheierea contractului de o firma off-shore New Port International Management, unde nu se cunoștea adevăratul beneficiar, conform declarației martorului Romazonov Iurii Mahomedovici.

Pe de altă parte, cluburile străine cu care se încheiau contractele de transfer au acceptat să efectueze plăți către firmele intermediare, aspect relevat pe parcursul analizei fiecărui transfer.

Judecătorul fondului a mai arătat, referitor la derularea activităților prin firma off-shore de către societățile olandeze, părți în memorandum, că aceste activități reprezintă o realitate de necontestat în peisajul internațional. Paradisurile fiscale au existat și vor exista, fiind o consecință a sistemului reprezentat de o impunere fiscală excesivă. Scopul paradisurilor fiscale l-a constituit atragerea de investitori străini care, beneficiind de facilitățile acordate de aceste state, vor investi resurse financiare imense în anumite afaceri care vor aduce beneficii substanțiale la nivelul țării, asigurându-le, astfel, dezvoltarea. Motivul pentru care au apărut și s-au dezvoltat paradisurile fiscale este cel al necesității siguranței banilor dobândiți și în principal evitarea taxării excesive a profitului. Acești factori au dus la apariția jurisdicțiilor off-shore a căror legislație și organizare oferă reale avantaje pentru investitori. O societate off-shore este același lucru cu o firmă internă, doar ca societatea off-shore nu este împovărată de impozit excesiv, poate fi înmatriculată mai rapid și este mai ușor de administrat. În consecință, o societate off-shore poate fi deținută și folosită în mod perfect legal.

Faptul că firmele olandeze se aflau în legătură cu firme off-shore nu afectează valabilitatea juridică a contractelor încheiate de cluburile românești cu firmele olandeze. De altfel, ceea ce trebuia dovedit era ca sumele de bani virate din contul firmelor off-shore în conturile inculpaților proveneau din săvârșirea de infracțiuni, reciclate ulterior prin firme off-shore și dobândite cu titlu mincinos prin diversele denumiri menționate aferente tranzacției. Dovada în cauza nu s-a făcut, atât timp cât memorandumurile sunt legale pentru motivele expuse anterior cu ocazia analizei transferului fotbalistului Ganea Ionel.

În opinia tribunalului, raportul de constatare efectuat la data de 30.07.2008 nu a reușit să stabilească legătura existentă între faptul că sumele de bani existente în conturile inculpaților din acest dosar provin din sumele de bani externalizare de aceștia, ceea ce înseamnă că nu s-a făcut dovada caracterului ilegal al veniturilor obținute de cei opt inculpați și care ar proveni din sumele diferența din indemnizațiile de transfer.

5. Cu privire la transferul jucătorului **Codrea Paul**, de la Dinamo București (împrumutat la FC Argeș Dacia Pitești) la Genoa Cricket And Spa din Italia, realizat în ianuarie 2001, în urma examinării materialului probator administrat în cauză, Tribunalul a apreciat, în esență că acuzația parchetului este nefondată, întrucât suma reală de transfer a jucătorului Codrea Paul a fost de 70.000 USD, care a intrat în contul clubului și a fost înregistrată în contabilitate. Această sumă de bani a fost stabilită prin memorandumul de contract încheiat la data de

19.10.1999 de FC Dinamo București, Societatea Phoenix BV și jucătorul profesionist Codrea Paul, cu plata în tranșe, adică 20.000 USD până la data de 30.01.1999 și 50.000 USD la vânzarea jucătorului în străinătate.

Pe de altă parte, prin a 15-a rezoluție, în ședința Consiliului de Administrație al Asociației Fotbal Club Dinamo București din data de 25.10.1999, s-a aprobat cumpărarea drepturilor de transfer ale jucătorului Codrea Paul de către Societatea Phoenix BV contra sumei de 70.000 USD, în cele două tranșe arătate mai sus, deci anterior încheierii contractului de transfer.

În opinia tribunalului, acordul privat încheiat între Clubul Genoa și Phoenix BV la data de 05.01.2001, prin care a fost transferat jucătorul Codrea Paul contra sumei de 2.650.000 USD, bani care au fost achitați de club acestei societăți, nu poate fi considerată în nici un caz suma reală de transfer a acestui jucător și, deci, nu se poate reține că această sumă de bani revenea/se cuvenea Clubului FC Dinamo București, atât timp cât prin memorandumul din data de 19.10.1999 vânduse drepturile de transfer aferente jucătorului Codrea Paul.

De altfel, Clubul Genoa a fost de acord cu încheierea contractului cu această societate și chiar a virat bani reprezentând sume de transfer aferente jucătorului în contul indicat de aceasta. Însuși Clubul Genoa a precizat că nu s-a folosit de serviciile unor intermediari și nici nu a avut legături cu persoane neautorizate sau necalificate în ceea ce privește tratativele care au condus la încheierea contractului cu privire la transferul jucătorului Codrea Paul, respectând pe deplin interdicția prevăzută de art.4/1 din Codul de Justiție Sportivă al Federației Italiene de Fotbal, așa cum reiese din înscrisul datat 16.01.2001 (deci ulterior încheierii acordului firmei cu Phoenix) intitulat „Declarație” aflat la fila 47, vol.XIV d.u.p.

Așadar, tribunalul a concluzionat că este neacoperită de probe afirmația cuprinsă în rechizitoriu că prin semnarea memorandumului s-a urmărit prejudicierea clubului FC Dinamo cu suma rezultată din transferul jucătorului Codrea Paul, în beneficiul altor persoane, respectiv inculpații Borcea Cristian, Becali Ioan și Becali Victor. De altfel, tribunalul a constatat că inculpatul Borcea Cristian nici nu a semnat memorandumul din data de 19.10.1999, acesta fiind semnat de numitul Stoenescu Mircea care a reprezentat Clubul Dinamo București la încheierea contractului. Inculpatul Borcea Cristian este doar semnatarul solicitării de eliberare a „cărții verzi” la care a anexat și memorandumul de contract încheiat de Dinamo București și Societatea Phoenix BV, iar adresa exprima acordul clubului în acest sens.

A mai reținut prima instanță că în rechizitoriu nu este descris în niciun fel modul în care inculpatul Borcea Cristian a acționat în scopul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune în dauna clubului FC Dinamo București, ci se arată doar la încadrarea juridică a faptei, insuficient însă pentru a putea reține o acuzație atât de

grava. Nici la prezentarea situației de fapt nu sunt făcute legăturile necesare între mijloacele de probă, fiind necesară interpretarea acestora într-o manieră în care să convingă instanța de judecată de temeinicia acuzației aduse.

Nici cu privire la inculpatul Becali Ioan în rechizitoriu nu se arată în mod concret în ce a constatat infracțiunea de înșelăciune comisă de acesta în dauna clubului Dinamo București, referirile fiind doar la acele faxuri primite/transmise cu privire la jucătorul Codrea Paul, al cărui impresar era, către instituțiile/persoanele menționate anterior.

În orice caz, atât timp cât suma reală de transfer este de 70.000 USD, în opinia primei instanțe, pentru argumentele expuse la inculpatul Borcea Cristian, reiese că nu s-a putut reține nici în sarcina inculpatului Becali Ioan existența unei acțiuni care să întrunească elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune, astfel că s-a dispus achitarea acestuia, întrucât fapta nu există.

Aceeași concluzie a fost trasă de instanță și cu privire la inculpatul Becali Victor, despre a cărui contribuție nu se menționează niciun aspect în descrierea situației de fapt, referirile din rechizitoriu având legătură doar cu firma de impresariat la care acesta este acționar.

În raport de faptul ca Tribunalul a apreciat că suma reală de transfer a jucătorului Codrea Paul a fost aceea de 70.000 USD, ceea ce înseamnă că nu exista prejudiciu în dauna clubului AFC Dinamo București, reiese că nici în sarcina acestui inculpat nu s-a putut reține existența unei acțiuni care să întrunească elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune. Întrucât la data acestui transfer era în vigoare Legea nr.69/2000, care prevedea ca indemnizațiile de transfer nu se impozitează, reiese că bugetul statului nu a fost prejudiciat.

Cu privire la infracțiunea de spălare de bani, tribunalul a reținut că, împrejurarea că firma olandeză se afla în legătură cu o firmă off-shore, ca urmare a unui protocol încheiat de acestea nu afectează valabilitatea juridică a memorandumului și, deci, consecințele juridice ce decurg din acesta. Această concluzie trasă de tribunal s-a menținut pentru toate celelalte memorandumuri încheiate de cluburile românești cu firmele olandeze. Unită cu cea trasă la transferul jucătorului Ganea Ionel unde s-a relevat de către instanță că nu s-a făcut dovada de către parchet că sumele de bani virate din conturile firmelor off-shore în conturile inculpaților proveneau din săvârșirea de infracțiuni, sume reciclate ulterior prin firme off-shore și dobândite cu titlu mincinos prin diversele denumiri menționate aferente tranzacției, au determinat tribunalul să concluzioneze asupra inexistenței infracțiunilor de spălare de bani reținute în sarcina inculpaților.

Tribunalul a apreciat că organul de urmărire penală nu a reușit să facă dovada ilegalității memorandumului încheiat de clubul Dinamo București și firma Phoenix BV, în contextul în care s-au produs toate efectele juridice între părțile

semnatare, plățile fiind efectuate de către Clubul Genoa, așa cum s-a arătat mai sus, ceea ce înseamnă că nu s-a realizat o disimulare a sumelor de bani de către inculpatul Borcea Cristian.

Întrucât nu s-a făcut dovada de către organul de urmărire penală că inculpații Becali Ioan și Becali Victor au acționat ca intermediari/negociatori în realizarea transferului, nefiind menționat numele lor pe nici un contract, Tribunalul nu a reținut vreo contribuție a acestora la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

Prima instanță a reiterat faptul că, atât timp cât nu exista infracțiunile de înșelăciune și evaziune fiscală, adică infracțiunea premisă, este exclusă reținerea unei infracțiuni de spălare de bani, întrucât sumele de bani trebuie să aibă o proveniență ilicită, or, acestea provin din încheierea unor contracte legal încheiate.

Întrucât tribunalul a reținut că în cauză nu a existat o sumă mai mare de transfer, cea reală fiind de 70.000 USD, acțiunea civilă exercitată de Liceul cu Program Sportiv „Banatul Timișoara” a fost respinsă ca inadmisibilă, în raport de soluția dispusă pe latură penală, respectiv achitarea în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală, caz în care nu pot fi acordate despăgubiri civile.

6. Cu privire la transferul jucătorului de fotbal **Cernat Florin**, de la Clubul Dinamo București la Dinamo Kiev din Ucraina, în urma examinării materialului probator administrat în cauză, tribunalul a constatat următoarele:

La data de 13.06.1999, s-a încheiat un memorandum de contract între CS Oțelul Galați, reprezentat de președintele Ion Ionica și de vicepreședintele Mihai Stoica, Phoenix B.V. Rotterdam, reprezentată de directorul Johan Versluis și jucătorul Florin Cernat. Documentul a fost încheiat și semnat în limba engleză și română. Prin acest document, părțile au convenit următoarele: clubul Oțelul Galați se declara de acord să vândă societății Phoenix irevocabil, exclusiv și definitiv drepturile privind transferul jucătorului, la sfârșitul sezonului fotbalistic 1999-2000, sau, cu alte cuvinte, la data de 30.06.2000; Phoenix se declara de acord să plătească pentru aceste drepturi suma de 700.000 USD, în contul bancar indicat de club, după următorul program: 200.000 USD la 31.08.1999; 200.000 USD la 30.10.1999; 100.000 USD la 30.01.2000; 100.000 USD la 30.03.2000; 100.000 USD la 30.05.2000; clubul își asuma plata salariilor jucătorului, precum și îndeplinirea celorlalte condiții cuprinse în contractul existent între jucător și club, până la data de 30.06.2000.

La data de 06.12.1999 s-a încheiat un memorandum de contract, înregistrat la AFC Dinamo București sub nr.6/11.01.200, încheiat între FC Dinamo București, reprezentat de vicepreședintele Cristian Borcea, Phoenix B.V. Olanda, reprezentată de directorul Johan Versluis și de jucătorul Florin Cernat, prin care s-au convenit următoarele:

- clubul (Dinamo) a ajuns la o înțelegere cu CS Oțelul Galați să obțină transferul definitiv al jucătorului, începând cu sezonul 1999/2000;

- vânzătorul (CS Oțelul Galați) acordase anterior Companiei Phoenix proprietatea în proporție de 100% asupra rezultatelor economice ale drepturilor de transfer;

- clubul era interesat să cumpere de la Companie 50% din aceste drepturi;

- drept compensație pentru vânzarea a 50% din drepturile de transfer ale jucătorului, Clubul va plăti suma de 350.000 USD;

- clubul, ca plată parțială a acestei sume, își asuma datoria Companiei față de vânzător (CS Oțelul), rezultată din acordul din 30.06.1999, limitată la următoarele plăți: 100.000 USD la 30.01.2000; 100.000 USD la 30.03.2000; 100.000 USD la 30.05.2000.

Suma restantă de 50.000 USD urma a fi plătită de club Companiei pe 30.01.2000.

La data de 20.01.2000 s-a încheiat acordul de transfer nr.000285 încheiat între clubul cedent Oțelul Galați și clubul cesionar FC Dinamo București, având drept obiect transferul jucătorului Cernat Florin începând cu data de 06.12.1999, la punctul 4.1.lit.b din cadrul art.4 "Obligațiile părților" stipulându-se "Conform memorandum de contract din 06.12.1999".

La data de 21.01.2000 s-a încheiat Acordul înregistrat la AFC Dinamo București sub nr.57/25.01.2000 și la Liga profesionistă de Fotbal sub nr.069/27.01.2000, încheiat între FC Dinamo București, reprezentat de vicepreședintele Cristian Borcea și CS Oțelul Galați, reprezentat de vicepreședintele Mihai Stoica, prin care părțile au convenit asupra termenelor de plată a sumei de 300.000 USD, prezentate anterior, și asupra clauzei potrivit căreia întârzierea mai mare de 30 de zile la plata celor 3 tranșe are drept consecință încetarea contractului de asociere dintre FC Dinamo și firma Phoenix B.V., jucătorul devenind "proprietate totală" a firmei olandeze.

Așadar, FC Dinamo București, în loc să vireze suma de 300.000 USD către firma olandeză, prin acest acord, a virat-o către clubul FC Oțelul Galați, suma fiind datorată de către Phoenix BV clubului FC Oțelul Galați prin memorandumul din 13.06.1999, astfel că fiecare dintre cele două părți contractante avea o cotă de 50% din drepturile de transfer.

Documentul contabil "Carte mare-sah în perioada 01.01.2000 – 31.12.2000 pentru contul 650.01.01.05 "Cernat –Oțelul", dovedește că Dinamo București a înregistrat cheltuielile privind transferul jucătorului Cernat Florin, în sumă totală de 6.083.952.500 lei, aferente unui număr de 8 plăți efectuate prin virament, în perioada 07.02.2000-31.08.2000, pentru care, la explicații, au fost menționate transferuri exprimate în USD totalizând 300.000 USD.

Tribunalul a constatat că din numărul de 8 ordine de plată și 8 extrase de cont aferente plăților înregistrate în documentul contabil de mai sus, 7 plăți au fost efectuate către CS Oțelul Galați și una în valoare de 372.225.000 lei (OP nr.482/29.06.2000) a fost efectuată către FC National București, reprezentând achitarea unei datorii în sumă de 17.500 USD pe care CS Oțelul Galați o avea față de FC National București, conform adresei CS Oțelul Galați nr.355/29.06.2000.

Întrucât prin memorandumul încheiat de FC Oțelul Galați cu Phoenix BV la 13.06.1999 s-a stabilit că pentru vânzarea drepturilor de transfer aferente jucătorului Cernat Florin, Phoenix va plăti suma de 700.000 USD, aceasta a achitat clubului Oțelul Galați suma de 400.000 USD, respectiv de firma Tierney International LTD, restul sumei fiind achitată, așa cum s-a arătat anterior, de clubul FC Dinamo București, în baza acordurilor enumerate mai sus.

Așadar, pentru transferul jucătorului de fotbal Cernat Florin, clubul Oțelul Galați a încasat suma de 400.000 USD de la firma Tierney International LTD și echivalentul în lei al sumei de 300.000 USD, de la clubul Dinamo București.

Tribunalul a reținut că din declarațiile inculpatului Stoica Mihai, ale martorilor Ion Ionica și Pecheanu Gheorghe reiese că persoanele care au intermediat transferul jucătorului de la clubul Oțelul Galați la clubul Dinamo București au fost inculpații Becali Victor și Becali Ioan, ultimul fiind impresarul jucătorului Cernat Florin. Despre societățile Phoenix BV și Tierney International LTD, nici una din aceste persoane nu cunoaște nici un reprezentant al acestora și nu a auzit niciodată de ele, însă persoana care i-a prezentat memorandumul de contract, în două versiuni, română și engleză, a fost inculpatul Becali Victor.

La data de 22.12.2000 s-a încheiat contractul de transfer nr.429/22.12.2000, redactat în limbile ucraineană și engleză însoțit de traducerea în limba română, încheiat între Societatea pe Acțiuni "Football Club Dynamo" Kiev, numit în continuare "Dynamo", reprezentată de vicepreședintele Surkis I. M. și reprezentată de către Firma - membru statutar al Dynamo - NEWPORT MANAGEMENT LTD BVI (British Virgin Islands - Insulele Virgine Britanice, n.n.), reprezentată de directorul dna. Shone Luise White, pe de o parte, și de FC DINAMO BUCUREȘTI, numit în continuare "Clubul", reprezentat de Cristian Borcea, pe de altă parte.

Prin contract s-au convenit următoarele:

- Clubul (Dinamo București) transferă drepturile jucătorului Cernat Florin către Firma (NEWPORT), pentru folosirea acestuia la FC DYNAMO KIEV ;
- Firma cumpără aceste drepturi pentru suma de 1.000.000 USD;
- în cazul unui transfer al jucătorului la un terț club, Firma va plăti Clubului suma de transfer dintr-un astfel de transfer minus 30% din prezentul transfer.

Având în vedere că firma olandeză deținea 50% din drepturile de transfer ale jucătorului, prin adresa nr.72/18.01.2001 emisă de FC DINAMO BUCUREȘTI către DYNAMO KIEV, în limba engleză, însoțită de traducerea în limba română, s-a solicitat clubului ucrainean să plătească suma de 1.000.000 USD stipulată în contractul dintre cele doua cluburi astfel:

-500.000 USD în contul clubului DINAMO BUCUREȘTI;

-500.000 USD în contul "coproprietarului jucătorului de fotbal Florin Cernat: 53.44.11.584 PHOENIX B.V. Banca: ABN AMRO BANK N.V. Rotterdam Olanda, Cod swift: ABNA - NL - 2R

Prin adresa emisă de FC Dinamo București nr.153, semnată de directorul executiv, inculpatul Borcea Cristian, din data de 07.02.2001, s-a solicitat Federației Române de Fotbal transmiterea către DYNAMO KIEV a Certificatului Internațional de Transfer pentru jucătorul Cernat Florin.

Adresa menționează că are anexate următoarele documente:

- Contract de transfer al jucătorului Cernat Florin nr. 429/22.12.2000;
- Memorandum of an agreement entered on sixth day of December 1999 - încheiat între A.F.C. Dinamo București, Phoenix B.V. și dl. Florin Cernat, înregistrat de club sub nr. 6/11.01.2000;

- Telefax către F.R.F. de la Federația Ucraineană de Fotbal conținând solicitarea de a transmite certificatul internațional de transfer al jucătorului Cernat Florin;

- Solicitarea AFC Dinamo București adresată clubului DYNAMO KIEV de a plăti, conform contractului de transfer încheiat, suma de 1.000.000 USD: "500.000 USD în contul procuratorului jucătorului", adică societatea Phoenix B.V. și 500.000 USD în contul clubului.

De altfel, la data de 29.01.2001, Consiliul de Administrație al FC Dinamo București a aprobat acordul de transfer al jucătorului Cernat Florin la FC Dynamo Kiev pentru suma de 1.000.000 USD și, potrivit memorandumului înregistrat sub nr.6/11.01.2000, societății Phoenix BV îi revenea un procent de 50% din suma de transfer, adică 500.000 USD în cazul unui potențial transfer de la Dinamo Kiev al jucătorului. FC Dinamo București beneficia în plus de 30% din cuantumul indemnizației de transfer ce depășește valoarea de 1.000.000 USD.

Așadar, virarea sumei de 500.000 USD în contul Phoenix BV avea o bază legală, respectiv în memorandumul încheiat de părți la datele de 13.06.1999 și 06.12.1999.

Documentele provenite de la autoritățile judiciare olandeze ca răspuns la solicitarea de comisie rogatorie internațională în materie penală adresată acestora de DNA dovedesc ca firma Phoenix B.V. a încasat de la AFC Dinamo București suma de 90.000 USD (din care 50.000 USD aferentă vânzării a 50% din drepturile

jucătorului Cernat Florin către AFC Dinamo rămasă restantă din memorandumul din 06.12.1999) și a virat suma de 88.200 USD către firma Tierney International LTD din Insulele Virgine Britanice. De asemenea, firma Phoenix B.V. a încasat suma totală de 500.000 USD de la Newport Management LTD, aferent transferului jucătorului Cernat Florin de la Dinamo București la Dynamo Kiev, din care a virat suma totală de 490.000 USD către firma Star Advisors SA din Insulele Virgine Britanice.

S-a observat că în cazul acestui transfer și clubul Dinamo Kiev a folosit la efectuarea lui o firma off-shore.

Așadar, din suma de 500.000 USD, reprezentând 50% din drepturile de transfer ale jucătorului Cernat Florin, firma Phoenix B.V. a reținut un procent de 2%, restul banilor fiind virat în conturi din Gibraltar aparținând celor două firme din insulele Virgine Britanice.

Tribunalul a apreciat că suma reală de transfer a jucătorului Cernat Florin la clubul Dynamo Kiev este de 500.000 USD, suma care a intrat în contul clubului și a fost înregistrată în contabilitate, așa încât nu s-a produs nicio pagubă clubului.

De altfel, prin rechizitoriu nu se arată în ce au constat manoperele dolosive ale inculpatului Borcea Cristian de inducere în eroare a clubului cu privire la suma reală de transfer, făcându-se doar trimitere la caracterul ilegal al memorandumului pe care, însă, Tribunalul l-a apreciat legal. Nu s-a precizat și nu s-a dovedit că suma de bani, diferența de 500.000 USD, a fost însușită ilicit de acest inculpat.

Așa fiind, Tribunalul a constatat că nu există o activitate infracțională desfășurată de inculpatul Borcea Cristian care să contureze elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune.

În condițiile în care s-au apreciat ca fiind legale memorandumurile încheiate la datele de 13.06.1999, 06.12.1999, precum și acordul încheiat la data de 21.01.2000, între cluburile FC Dinamo București și CS Oțelul Galați, tribunalul a conchis că nu se poate reține acuzația de înșelăciune în sarcina inculpaților Stoica Mihai, Becali Ioan și Becali Victor, cu atât mai mult cu cât clubul Dinamo București nu a fost prejudiciat.

Cu privire la infracțiunea de spălare de bani, Tribunalul a apreciat că nu poate fi reținută o asemenea acuzație adusă inculpatului Borcea Cristian, atât timp cât acest memorandum are valoarea unui contract de cesiune valabil încheiat și s-au produs consecințe juridice prin efectuarea plăților în procent de 50% de către clubul Dinamo Kiev, clubului Dinamo București, la datele de 29.12.2000 și 31.01.2001, restul de 500.000 USD fiind virat firmei Phoenix BV.

Pe de alta parte, organul de urmărire penală nu a făcut dovada cunoașterii de către inculpatul Borcea Cristian a protocolului încheiat de Phoenix BV cu firma off-shore Tierney International LTD la data de 25.01.1999 al cărei obiect de

activitate este, printre alte activități, negocierea contractelor de jucători de fotbal și oferirea de servicii de consultanță în domeniile sportive, artistice și altele.

Deși prin acest protocol se prevedea ca Tierney este singurul beneficiar al sumelor pentru a fi facturate și încasate, prin același document, s-a prevăzut că, orice activitate desfășurată în acest scop de către Phoenix BV, să fie executată în interesul exclusiv al Tierney International LTD, ultimul beneficiar al sumelor sau altor bunuri care rezulta din tranzacțiile efectuate. Aceeași explicație o oferă, de altfel, și directorul Phoenix, Johan Versluis, care a arătat că societatea Phoenix BV rămâne cumpărătorul juridic al drepturilor de transfer, cu consecința valabilității memorandumurilor încheiate.

Cu privire la Becali Ioan și Becali Victor s-a susținut în considerentele sentinței că organul de urmărire penală nu a reușit să realizeze legăturile dintre sumele din conturile firmelor off-shore și cele regăsite în conturile inculpaților Becali ca provenind din sumele diferite din indemnizația de transfer care au o proveniență licită.

Cu privire la inculpatul Stoica Mihai, referitor la infracțiunile de spălare de bani, Tribunalul a concluzionat că în sarcina acestuia nu poate fi reținută o asemenea activitate infracțională, întrucât nu există o infracțiune de înșelăciune. Pe de altă parte, organul de urmărire penală nu a descris în ce a constatat contribuția inculpatului la săvârșirea acestei infracțiuni.

7. Cu privire la transferul jucătorului **Mara Bogdan**, din iulie 2001, de la clubul Dinamo București la clubul Deportivo Alaves din Spania, în urma examinării materialului probator administrat în cauză, tribunalul a reținut următoarele:

La data de 29.05.2001 s-a încheiat un contract între clubul Dinamo București, reprezentat de inculpatul Borcea Cristian și Bedrijfskundig Adviesbureau A.E. VAN Duivenboden B.V., reprezentat de numitul Leo Vroegindeveij, prin care clubul Dinamo București acorda acestei societăți dreptul exclusiv de a plasa jucătorul Bogdan Mara, definitiv sau provizoriu, contra achitării unei sume minime de 200.000 USD, drept acordat pe perioada 29.05.2001- 31.08.2001.

Potrivit clauzelor contractuale, subzistă obligația în sarcina clubului Dinamo București ca, după efectuarea transferului, acesta să-i plătească societății un comision de 200.000 USD.

În ședința Consiliului de Administrație din data de 29.01.2001 al clubului AFC Dinamo București, deci anterior memorandumului, s-a aprobat un eventual transfer al lui Bogdan Mara, la un club din țară sau din străinătate, la o sumă de transfer de minim 700.000 USD, la ședința absentând doar vicepreședintele Vladimir Cohn.

La data de 05.07.2001 s-a încheiat contractul de transfer între FC Dinamo București și Deportivo Alves cu privire la jucătorul Mara Bogdan contra sumei de 1.200.000 USD, cu plata prețului în două tranșe, respectiv prima de 600.000 USD, prin transfer bancar, la data încheierii contractului și a doua de 600.000 USD la 30.01.2002, în contul FC Dinamo București, deschis la Banca Comercială Română "Ion Tiriac"- Sucursala Amzei.

Deși în contract se prevedea că suma de 1.200.000 USD va fi plătită integral în contul FC Dinamo București, ulterior, la data de 09.07.2001, printr-o înștiințare de plată, inculpatul Borcea Cristian a informat clubul Deportivo Alaves că transferul sumei de 600.000 USD (prima transa) se va realiza în două conturi bancare, respectiv 400.000 USD în contul clubului Dinamo de la Banca Comercială "Ion Tiriac" și 200.000 USD într-un cont deschis la ABNAMRO Bank N.V. din Rotterdam Olanda, respectându-se, astfel, clauzele memorandumului din 29.05.2001.

Documentele "Transfer în valută" din data de 10.07.2001 (doua) și cel din data de 31.01.2002 dovedesc faptul că gruparea spaniolă Deportivo Alaves a efectuat plățile, conform indicațiilor, astfel: suma 1.000.000 USD în contul clubului AFC Dinamo București și restul de 200.000 USD în contul firmei olandeze.

Documentele puse la dispoziție organului de urmărire penală, la solicitarea de comisie rogatorie în Olanda, enumerate în rechizitoriu la 169-171, au condus la concluzia că firma Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V. a încasat la data de 03.08.2001, de la clubul spaniol Deportivo Alaves suma de 199.959. USD pentru transferul jucătorului Bogdan Mara, în baza memorandumului din data de 29.05.2001, încheiat cu clubul Dinamo București, prin care i s-a acordat dreptul de a plasa jucătorul și de a primi suma de 200.000 USD din transferul acestuia.

Din suma de 199.959 USD încasată, firma olandeză a transferat imediat, la data de 07.08.2001, 196.000 USD într-un cont din Luxemburg, deschis la Banque Privee Edmond de Rothschild, pe numele firmei Sport Ventures SA din Insulele Virgine Britanice

Firma olandeză Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V. avea încheiat un protocol de contract cu firma Tiernney International LTD, datat 25.01.1999, în care se stipula că firma olandeză își desfășura activitățile pentru, în numele și în beneficiu firmei Tiernney, primind un procent de 2% din sumele încasate.

Printr-un act adițional, datat 02.01.2001, executarea prevederilor din Protocolul inițial a fost atribuită de firma Tiernney firmei Star Advisors SA, de asemenea înregistrată în Insulele Virgine Britanice.

La data de 03.10.2001 denumirea firmei Star Advisors SA a fost schimbată în Sport Ventures SA.

Așadar, din suma de 199.959 USD, încasată ca urmare a transferului jucătorului Bogdan Mara, firma Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V. și-a reținut procentul de 2%, respectiv 3959 USD, iar diferența de 196.000 USD a ajuns într-un cont din Luxembourg, deschis pe numele firmei off-shore Sport Ventures din Insulele Virgine Britanice.

Cu privire la memorandumul încheiat în cazul acestui transfer la data de 29.05.2001, Tribunalul a reținut că numitul Johan Versluis a recunoscut contractul ca fiind un document legal valabil și că toate contactele au avut loc prin firma Tiernney International LTD în numele căreia a avut loc implicarea firmei olandeze. Întrucât instanța a lămurit aceste legături la transferul anterior, fiind valabile aceleași argumente, Tribunalul nu le-a mai expus din nou, apreciind că în mod legal clubul FC Dinamo București, a virat cei 200.000 USD în contul societății olandeze, având încheiat memorandumul de contract din 29.05.2001.

Pe cale de consecință, judecătorul fondului a conchis că suma reală de transfer a jucătorului Mara Bogdan a fost aceea de 1.000.000 USD, prin scăderea sumei de 200.000 USD cuvenită societății olandeze, așa încât nu s-a putut reține în sarcina inculpaților Borcea Cristian și Becali Ioan existența unei infracțiuni de înșelăciune.

Întrucât la data transferului era în vigoare Legea nr.69/2000 privind educația fizică și sportul care prevedea că indemnizațiile de transfer nu se impozitează, reiese că bugetul statului nu a fost prejudiciat.

În ceea ce privește infracțiunile de spălare de bani reținute în sarcina inculpatului Borcea Cristian, tribunalul și-a menținut argumentele expuse anterior la celelalte transferuri (referitoare la legalitatea memorandumurilor și celelalte aspecte legate de aceste infracțiuni), motiv pentru care, în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a Cod procedură penală a dispus achitarea sa.

Cu privire la infracțiunile de spălare de bani reținute în sarcina inculpatului Becali Ioan, tribunalul nu a fost de acord cu concluzia trasă de Parchet că acest aspect reiese din declarația președintelui clubului spaniol; singura concluzie care rezultă din declarația acestuia referitor la inculpatul Becali Ioan este că acesta a fost intermediarul și reprezentantul jucătorului.

De altfel, cum s-a întâmplat și în cazul transferului Contra Cosmin, organul de urmărire penală nu a lămurit cu ocazia audierii președintelui clubului spaniol, în calitate de martor, în ce a constatat activitatea de intermediere, dacă aceasta s-a realizat de către inculpat din partea clubului, sau a fost o activitate de asistare a jucătorului la momentul încheierii contractului de transfer.

Că inculpatul Becali Ioan a acționat este reprezentantul firmei olandeze sau

este beneficiarul real (deținătorul „de facto”) al firmei olandeze constituie din nou doar supoziția organului de urmărire penală, nedovedită cu probe; s-a lăsat, de altfel, nelămurită problema calității în care ar fi acționat inculpatul.

Aspectele relevate de martorul Johan Versluis și anume că implicarea Phoenix B.V. a fost în numele unei terțe persoane, respectiv Tierney International LTD, ca transferul jucătorilor de la un club se făcea prin intermediul lui Tierney International LTD, că nu a existat o persoană de contact direct pentru firma olandeză la FC Dinamo București, că nu știe de cine a fost stabilit prețul menționat în memorandum au fost lămurite anterior, cu ocazia analizării celorlalte transferuri.

Argumentele deja expuse la celelalte transferuri pe aspectul celor două infracțiuni de spălare de bani au fost menținute și la acest punct, motiv pentru care, tribunalul a apreciat că săvârșirea infracțiunilor de spălare de bani, prevăzute de art.23 lit.a și c din Legea nr.656/2002 nu este dovedită cert prin probe, concluziile trase de organul de urmărire penală rămânând simple afirmații și deducții.

8. Cu privire la transferul jucătorului de fotbal Mitea Nicolae, realizat în august 2003, de la Dinamo București la Ajax Amsterdam, din Olanda, în urma examinării materialului probator administrat în cauza, tribunalul a reținut următoarele:

La data de 01.04.2003, între FC Dinamo București, reprezentat de vicepreședinte Borcea Cristian și firma Bedrijkskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden BV, reprezentat de director Leo Vroegindeveij, s-a încheiat un contract denumit “Protocol de Acord”, prin care societatea a achiziționat drepturile de transfer economice aferente jucătorului, pentru care a plătit suma de 125.000 USD.

La pct.5 din contract se prevedea că, imediat ce transferul sau închirierea jucătorului către orice club este executată, în cadrul termenului prezentului contract și onorariul de transfer este încasat de către club, acesta își asuma obligația de a-i plăti firmei, în primul rând, o sumă egală cu cheltuielile efectuate pentru a achiziționa asemenea drepturi economice ale jucătorului sau, cu alte cuvinte, 125.000 USD în cazul în care rezultatul economic al închirierii și/sau transferului jucătorului depășesc acest cost inițial, diferența de sumă urma să fie distribuită astfel: 25% pentru club, 75% pentru firma cocontractantă.

În ședința Biroului Executiv al Consiliului de Administrație din data de 05.06.2003, membrii acestuia, prin informarea conducerii executive, luau la cunoștință că, deși jucătorului Mitea Nicolae i s-a oferit prelungirea contractului cu stabilirea pentru primul an a indemnizației în cuantum de 50.000 USD, 60.000 USD pentru al doilea an, 70.000 USD pentru al treilea an, jucătorul nu a fost de acord, solicitând ca indemnizația de transfer aferentă primului an să fie de cel puțin

120.000 USD, situație în care Biroul Executiv nu a fost de acord cu condițiile solicitate de jucător, iar acesta devenea liber de contract.

În aceste împrejurări, inculpatul Borcea Cristian a semnat adresa înregistrată la club sub nr.872/16.07.2003 prin care se exprima acordul privind transferul jucătorului Mitea Nicolae la orice club din țară sau străinătate, fără nici o pretenție financiară din partea clubului față de jucător și invers, lucru absolut normal, atât timp cât jucătorul nu mai avea încheiat un contract cu clubul. De altfel, aceste probleme financiare dintre jucător și club sunt menționate și în adresa transmisă clubului Ajax de către jucător, prin impresarul său, Becali Ioan.

Întrucât jucătorul de fotbal Mitea Nicolae era liber de contract din data de 05.06.2003, consecința este ca nici contractul din data de 01.04.2003 încheiat de FC Dinamo București cu firma olandeză nu mai avea cum să-și producă efectele, întrucât clubul Dinamo București nu mai deținea drepturi federative asupra jucătorului.

În răspunsul autorităților judiciare olandeze la comisia rogatorie solicitată de autoritățile judiciare române se afla și un înscris intitulat "memorandum", datat 03.08.2003 în care se menționează că în cadrul transferului lui Mitea la Ajax în 2003 a fost făcută o propunere către Ajax ca acest transfer să fie realizat în baza unui plan în care să fie implicată firma Bedrijkskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden BV. Clubul Ajax nu a fost de acord cu această propunere, fără a prezenta însă o motivare a refuzului său.

Această împrejurare a determinat organul de urmărire penală să tragă concluzia că neacceptarea de către Ajax Amsterdam a unei societăți intermediare în transfer l-a determinat pe inculpatul Borcea Cristian să comunice Federației Române de Fotbal că transferul lui Mitea Nicolae este unul fără pretenții financiare, fapt ce demonstrează fără putință de tăgadă clandestinitatea și ilegalitatea memorandumurilor. În condițiile în care memorandumul ar fi fost cu adevărat real și legal, inculpatul Borcea Cristian ar fi fost obligat să plătească societății olandeze sus-menționate minimum 125.000 USD ori, dacă s-ar fi obținut dintr-un eventual transfer o sumă de bani superioară, un procent de 75% din aceasta. Așa cum o demonstrează documentele primite din Olanda, în contabilitatea societății olandeze nu se regăsește această sumă.

Tribunalul a apreciat că această interpretare a organului de urmărire penală este total neconformă realității rezultate din înscrisuri, căci jucătorul Mitea Nicolae era liber de contract/ nu mai aparținea clubului Dinamo București cel puțin din data de 05.06.2003, când membrii Biroului Executiv al Consiliului de Administrație al clubului nu au fost de acord cu prelungirea contractului jucătorului. În această situație, clubul Dinamo București era obligat să își exprime acordul privind transferul jucătorului fără nicio pretenție financiară. De altfel, adresa este semnată

în numele clubului de inculpatul Borcea Cristian, Parchetul nefăcând dovada că această hotărâre a fost luată unilateral de inculpat cât timp conținutul adresei exprima acordul clubului.

Împrejurarea că în contabilitatea clubului societății olandeze nu s-a regăsit suma de 125.000 USD, este din nou o situație conformă realității juridice, întrucât nu s-a realizat nici un transfer al jucătorului în condițiile prevăzute în contractul încheiat la 01.04.2003.

Pe de altă parte, clubul Ajax a refuzat încheierea contractului, cu implicarea firmei olandeze, întrucât anterior încheiase deja un contract cu firma International Sport Management.

Așadar, în opinia primei instanțe, afirmația organului de urmărire penală că, din cauza interdicțiilor stabilite de regulamentele FIFA, clubul a refuzat încheierea acestui contract este doar o deducție.

Cu privire la susținerea din rechizitoriu că inculpatul Borcea Cristian "a omis" să anexeze la adresa către FRF și un exemplar din memorandum, inculpatul Becali Ioan garantând lipsa oricăror datorii în cazul transferului lui Mitea Nicolae, tribunalul a apreciat că inculpatul Borcea Cristian nici nu avea motiv să mai anexeze adresei și copie de pe contractul încheiat la data de 01.03.2004, întrucât jucătorul Mitea Nicolae nu mai aparținea clubului Dinamo București, caz în care nu se puteau executa nici obligațiile din contractul din data de 01.03.2004 încheiat cu firma olandeză. Cât privește afirmația inculpatului Becali Ioan din cuprinsul înscrisului trimis clubului olandez, Tribunalul a atras atenția că inculpatul Becali Ioan nu a fost parte în contractul dintre club și firma olandeză, așa încât nu îi era opozabil.

Faptul că acordul de transfer gratuit a fost trimis FRF prin fax de la sediul firmei International Sport Management deținută de inculpații Becali Ioan și Becali Victor nu poate constitui un argument al înțelegerii infracționale dintre cei doi inculpați, în sensul prejudicierii clubului Dinamo București cu suma de 720.000 USD și pentru aducerea gratuită a jucătorului la clubul olandez, în condițiile în care inculpatul Becali Ioan era impresarul jucătorului.

Prima instanță a mai arătat că jucătorul de fotbal Mitea Nicolae avea încheiat contract de reprezentare cu Becali Ioan, agent de jucător, încheiat pe o perioadă de 2 ani, respectiv la 12.04.2002 la 12.04.2004 la pct.2 din contract stabilindu-se că numai clientul (jucătorul) poate remunera direct agentul de jucător licențiat la FRF pentru munca sa de reprezentare.

Fiind liber de contract față de clubul Dinamo București și în realizarea contractului de reprezentare, la data de 04.07.2003 inculpatul Becali Ioan a transmis prin fax către clubul Ajax Amsterdam o adresă prin care informează clubul olandez că jucătorul de fotbal Mitea Nicolae, liber de contract, își exprima

dorința de a începe un stagiu de antrenament cu echipa FC Ajax Amsterdam fila 145, vol.VI d.u.p., confirmată ulterior de jucător prin adresa de la fila 147 același volum în care confirmă problemele financiare avute cu clubul Dinamo București. Actele au fost depuse de autoritățile judiciare olandeze în cadrul comisiei rogatorii depuse de autoritățile judiciare române.

La data de 01.08.2003, între societatea Becali Sport SRL, reprezentată prin președinte Becali Ioan și AFC Ajax Amsterdam din Olanda, s-a încheiat o convenție prin care cele două părți doresc să înregistreze înțelegerea asupra remunerației plătitibile de către club către Becali Sport SRL pentru eforturile sale de intermediere în transferul jucătorului Mitea Nicolae. Remunerația totală plătitibilă de către Ajax a fost stabilită la suma de 720.000 USD într-o singură rată, bani achitați la data de 26.08.2002 firmei Becali Sport, conform extrasului de cont din aceeași dată.

Din înscrisurile depuse de autoritățile olandeze reiese că anterior, la data de 31.07.2003, clubul Ajax mai plătitise inculpatului Becali Ioan o taxă de agent în favoarea lui Mitea Nicolae de 40.000 de euro, ceea ce înseamnă că discuțiile legate de transferul jucătorului Mitea au fost purtate înainte de adresa intitulată "memorandum" (confirmate prin adresa din 04.07.2003) din data de 03.08.2007 prin care clubul refuza implicarea firmei olandeze pentru realizarea transferului jucătorului. De altfel, conținutul acestei adrese nici nu a fost redat integral de Parchet în Rechizitoriu, în finalul acesteia menționându-se, după ce se arată că Ajax nu este de acord cu acest lucru (adică și implicarea firmei olandeze) "pentru ca să înțelegeți mai bine, vă trimit aici contractul care se opune la aceasta propunere", respectiv contractul dintre Becali Sport și clubul Ajax și chitanța datată 31.07.2003 reprezentând avans salariu de 15.000 euro către Mitea Nicolae. Așadar, printr-o interpretare cronologică a înscrisurilor depuse de autoritățile olandeze în cadrul comisiei rogatorii, reiese, în opinia tribunalului, că acesta a fost motivul pentru care clubul Ajax a refuzat încheierea contractului de transfer prin implicarea firmei olandeze, respectiv că la data de 01.08.2003 avea deja încheiat un contract cu SC Becali Sport pentru jucătorul Mitea Nicolae, care era liber de contract din motivele expuse anterior.

Așadar, în mod corect clubul Dinamo București, prin directorul său executiv, inculpatul Borcea Cristian a solicitat FRF eliberarea "cărții verzi" pentru jucătorul Mitea Nicolae, ultimul club la care acesta fusese legitimat, cu mențiunea că este de acord cu transferul jucătorului, „fără nici o pretenție financiară din partea acestuia”.

A concluzionat tribunalul că materialul probator administrat în cauză nu a dovedit că prin acordul de transfer dat de inculpatul Borcea Cristian, acesta l-a ajutat pe inculpatul Becali Ioan să-și însușească suma de 720.000 euro pentru

aducerea gratuită a jucătorului Mitea Nicolae la clubul olandez, suma de bani care ar fi însoțită de inculpatul Becali Ioan în detrimentul clubului Dinamo București. Cei 720.000 USD au fost plătiți de clubul Ajax Amsterdam pentru serviciile de intermediere pentru transferul jucătorului Mitea Nicolae la clubul olandez în baza convenției arătată anterior, care constituie legea părților.

Cu privire la infracțiunea de spălare de bani, pentru motivele expuse anterior, cu ocazia analizării contractului din data de 01.04.2003, Tribunalul a apreciat că nu se poate retine în sarcina inculpatului Borcea Cristian o asemenea infracțiune, parchetul nefăcând dovada existenței unei activități infracționale.

În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art.23 linc din Legea nr.656/2002, constând în aceea că, prin manoperele descrise, inculpatul Borcea Cristian a determinat, prin acte de executare, dobândirea sumelor reciclate de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, Tribunalul a apreciat că nu poate fi reținută în sarcina inculpatului Borcea Cristian o asemenea activitate infracțională. Parchetul nu a făcut dovada că inculpații Becali Ioan și Becali Victor au dobândit sumele obținute din diferența indemnizației de transfer, sume de bani pe care le-au virat prin firme off-shore și le-au dat o aparență legală, prin intitulare "convenție" sau "comision".

Concluzia organului de urmărire penală că inculpatul Becali Ioan este persoana aflată la conducerea firmei Tierney International LTD, cu denumirile ulterioare Star Advisors și Star Ventures, firme care au acționat prin firme olandeze, ce aveau o relație de subordonare cu Tierney, prin asociatul unic Johan Versluis, este, din punctul de vedere al tribunalului, doar o presupunere și o deducție ce nu decurge din nici un mijloc de probă. Johan Versluis, directorul acestei societăți, a confirmat relația de subordonare pe care această societate o are cu Tierney LTD, beneficiarul final al sumelor de bani, fără a preciza vreodată că inculpatul Becali Ioan se afla la conducerea acesteia, ci doar că în cazul anumitor transferuri, inculpatul Becali Ioan a fost agentul FIFA al jucătorului.

9. Cu privire la transferul jucătorului **Lucian Sânmărtean**, din august 2003, de la clubul Gloria Bistrița la clubul elen Panathinaikos Atena, în urma examinării materialului probator administrat în cauză, tribunalul a reținut următoarele:

La data de 10.01.2001 s-a încheiat un memorandum de contract între FC Gloria Bistrița, reprezentată de președinte, Pădureanu Jean, Intermark International B.V. - companie cu sediul în Rotterdam, Olanda - reprezentată de directorul Johan Versluis și jucătorul Sânmărtean Lucian Iulian. Prin acest document, compania Intermark International B.V. cumpără o participație de 50% din drepturile economice ale jucătorului, pentru care se angajează să plătească clubului, înainte de data de 21 ianuarie 2001, suma de 105.000 USD. Conform punctului 3 din acest document, părțile cad de acord să mențină asocierea în deținerea drepturilor de

transfer ale jucătorului până la finele sezonului de fotbal 2009/2010 sau în prezența unei oferte de la un al treilea club, caz în care Clubul acceptă să transfere jucătorul fără întârziere și să plătească imediat firmei 50% din prețul stabilit pentru transferul jucătorului unei a treia instituții implicate.

La data de 14.07.2003 s-a încheiat contractul de transfer între Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița, reprezentat de președintele Jean Pădureanu, și clubul Panathinaikos FC Atena, reprezentat de Director Evangelos Samaras, privind pe jucătorul Lucian Iulian Sânmărtean. Acest contract a fost redactat în limba engleză, poartă titlul de "Private Agreement" și a fost semnat, pe lângă cele două persoane sus-menționate, și de Ioan Becali. Traducerea în limba română a acestui acord (cu titlul "Acord/înțelegere particular/secretă") a fost furnizată de clubul Gloria Bistrița împreună cu varianta în limba engleză.

În acest contract, la punctul 1, se stipulează că Gloria Bistrița are 100% din drepturile asupra jucătorului Lucian Iulian Sânmărtean și este de acord să-l transfere la Panathinaikos Atena. Deși în rechizitoriu se arată că această prevedere intră în contradicție cu cele prevăzute în memorandumul prezentat anterior, respectiv cu deținerea drepturilor de transfer ale jucătorului în participație, 50%-50%, cu firma olandeză Intermark International BV, totuși tribunalul a constatat că este corectă această mențiune, întrucât ceea ce se înstrăinase prin memorandum au fost drepturile economice aferente drepturilor federative. Această mențiune are oricum un caracter formal, întrucât, așa cum se va vedea, plățile au fost făcute de către clubul elen, în proporție de 50%, către cele două entități.

Conform punctul 2 din acord, Panathinaikos Atena va plăti, pentru transferul jucătorului, suma totală de 600.000 USD, din care 400.000 USD după semnarea contractului și 200.000 USD la 15.12.2003.

În aceeași zi de 14.07.2003, s-a încheiat un al doilea contract, redactat în limba engleză, cu titlul "Private agreement", datat împreună cu traducerea în limba română a acestuia ("Acord particular/secret"), încheiat între Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița, reprezentat de președintele Jean Pădureanu, și Panathinaikos FC Atena reprezentat de Director Evangelos Samaras, prin care se stabilesc următoarele:

"Conform acordului particular/secret din 14.07.2003 între părțile menționate, suma de 600.000 USD va fi plătită după cum urmează:

1. Suma de 400.000 USD va fi plătită:

- a) 50%, adică 200.000 USD, în favoarea clubului Gloria Bistrița, cu detaliile bancare (Banca Romana de Dezvoltare, Bistrița, , swift BRDEROBU);
- b) 50%, adică 200.000 USD, în favoarea Intermark International BV (KBC Bank Nederland NV Rotterdam, Hollanda, KRED NL2X, IBAN

);

2. Suma de 200.000 USD în data de 15.12.2003, va fi plătită:

a) 50%, adică 100.000 USD, către clubul Gloria Bistrița;

b) 50%, adică 100.000 USD, în favoarea Intermark International BV."

Extrasul de cont nr.17 emis de BRD-GSG- Sucursala Bistrița face dovada că în data de 22.07.2003 FC Gloria Bistrița a încasat suma de 199.969 USD cu explicația "Concerning Transfer Lucian Sânmărtean".

De asemenea, această sumă de bani a fost înregistrată în contabilitatea clubului Gloria Bistrița potrivit notei contabile nr.48/31.08.2003.

Firma Intermark International B.V. a achitat, la data de 16.01.2001, suma de 105.000 USD în contul inculpatului Păduceanu Jean, având încheiat un memorandum cu clubul Gloria Bistrița, reprezentat de Păduceanu Jean, prin care firma olandeză cumpăra o participație de 50% din drepturile economice ale jucătorului Lucian Iulian Sânmărtean pentru suma de 105.000 USD. Această sumă de bani a fost încasată ulterior de club, potrivit chitanței Seria BN ALA nr.2747411 din 30.12.2001, emisă de FC Gloria Bistrița, cu explicația "Transfer jucător Lucian Sânmărtean". Suma a fost înregistrată în contabilitatea clubului, potrivit filei de registru de casă aferentă datei de 30.12.2001 și notei contabile nr.66/31.12.2001.

Despre această sumă de bani inculpatul a arătat că este posibil să o fi primit de la inculpatul Becali Victor și nu de la Intermark, iar memorandumul a fost semnat la firma inculpaților Becali care au reprezentat singura legătură cu firma Intermark.

Întrucât prin memorandumul din 14.07.2003, intitulat „Private Agreement”, cele două părți - Gloria Bistrița și Panathinaikos Atena, au stabilit ca sumele reprezentând 50% din fiecare din cele două tranșe vor fi virate firmei Intermark B.V. Rotterdam din Olanda, clubul Panathinaikos Atena și-a îndeplinit aceste obligații, conform înștiințării de operațiune bancară de la Banca Piraeus către Avin International, având data executării 22.07.2003, prin care banca își informează clientul că i-a fost debitat contul pentru următoarea operațiune: ordin de transfer F , beneficiar Intermark International, suma de 200.000 USD, data de 22.07.2003 și ordin de transfer, beneficiar club Gloria Bistrița, suma de 200.000 USD, data 22.07.2003.

Din aceste documente puse la dispoziția organelor de urmărire penală de autoritățile elene, cu ocazia executării comisiei rogatorii, reiese că Avin International a plătit către cele 2 entități, la data de 22.07.2003, câte 200.000 USD.

Cu privire la restul sumei de bani ce trebuia virată de clubul Panathinaikos Atena, într-un procent de 50% din suma de 200.000 USD, adică 100.000 USD la clubul Gloria Bistrița și 100.000 USD la firma Intermark International LTD, acestea au fost achitate, conform mandatului și dovezii de plată nr.0807 emis de

Societatea Anonimă de Fotbal "Panathinaikos" la 15.07.2003, cu următoarele mențiuni: "Ați plătit la Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița suma de optzeci și opt mii cinci sute euro pentru cumpărare fotbalist;

Analiza sumei: Nr. ordinului de plată: _____, Banca: Piure, Data: 15.12.2003, Valoarea: 88.500. Total 88.500 euro, Primitor: Gheorghe Popescu

Mandat și dovada de plată nr.0808 emis de Societatea Anonimă de Fotbal "Panathinaikos" la 15.07.2003 cu următoarele mențiuni: "Ați plătit la Intermark International LTD suma de optzeci și opt mii cinci sute euro pentru (un cuvânt ilizibil) fotbalist;

Analiza sumei: Nr. ordinului de plata: 01911971-9, Banca: Piure, Data: 15.12.2003, Valoarea: 88.500, Total: 88.500 euro, Primitor: Gheorghe Popescu.

Aceste documente atestă faptul că inculpatului Popescu Gheorghe i s-au înmănat de către clubul elen cele două ordine de plată pentru clubul Gloria Bistrița și firma Intermark International B.V., în valoare de 88.500 euro fiecare, scadente la data de 15.12.2003.

Extrasul de cont nr.24 aferent perioadei 28.11.2003 -31.12.2003, pentru contul _____, în care este înregistrată plata sumei de 88.500 euro, la data de 22.12.2003, cu explicația „plata cec _____” și extras de cont nr.25, aferent perioadei 31.12.2003 -30.01.2004, pentru contul _____, în care este înregistrată plata sumei de 88.500 euro, la data de 19.01.2004, cu explicația „plata cec _____”, atesta faptul că la data de 19.01.2004 firma Intermark a încasat CEC-ul de 88.500 euro, iar clubul Gloria Bistrița a încasat aceeași suma la data de 22.12.2003, însă la club această sumă de bani a ajuns după 5 ani.

Concluzia ce se trage din toate înscrisurile menționate mai sus, inclusiv cele comunicate de autoritățile olandeze, dovedesc în opinia primei instanțe că din tranzacțiile efectuate (încasările) aferente vânzării drepturilor de transfer ale jucătorului Lucian Iulian Sănmărtean de la clubul Gloria Bistrița la clubul "Panathinaikos" Atena, clubul Gloria Bistrița a primit 200.000 USD, firma Intermark International BV și-a reținut procentul de 2% din suma de 300.000 USD încasată de la clubul grecesc, respectiv 6.000 USD, iar diferența de 294.000 USD a ajuns în două conturi din Luxemburg deschise pe numele firmei off-shore Sport Ventures SA din Insulele Virgine Britanice, cu mențiunea ca președintele CF Gloria Bistrița a mai încasat în luna ianuarie 1999 suma de 105.000 USD pentru vânzarea a 50% din drepturile de transfer ale jucătorului (care a fost primită și înregistrată la club în luna decembrie 1999). Clubul român a mai încasat totuși și diferența de 100.000 USD, respectiv 88.500 euro la data de 22.12.2003 prin CEC, aferent transferului jucătorului la clubul „Panathinaikos”, conform documentelor identificate la clubul grecesc. Cecul (biletul la ordin) aferent acestei sume a fost

înmănat inculpatului Gheorghe Popescu, prin adresa de la filele 105-106, făcându-se cunoscut că suma de bani în cauză a fost încasată de Gloria Bistrița, fiind înregistrată însă după cinci ani în contabilitatea clubului.

Tribunalul a apreciat că în cazul transferului jucătorului de fotbal Lucian Sanmartean, suma reală de transfer și care se cuvenea clubului Gloria Bistrița este cea de 300.000 USD, conform contractului din data de 14.07.2003 și acordului particular, secret din aceeași dată, prin care cele două părți, cluburile Gloria Bistrița și "Panathinaikos" Atena stabileau că suma totală de transfer de 600.000 USD stabilită pentru transferul jucătorului Sănmărtean va fi plătită, după cum urmează:

a. 50%, adică 200.000 USD, în favoarea clubului Gloria Bistrița, cu detaliile bancare (Banca Română de Dezvoltare, Bistrița, , swift BRDEROBU);

b. 50%, adică 200.000 USD, în favoarea Intermark International BV (KBC Bank Nederland NV Rotterdam, Hollanda, KRED, IBAN);

Suma de 200.000 USD în data de 15.12.2003, va fi plătită:

a. 50%, adică 100.000 USD, către clubul Gloria Bistrița și

b. 50%, adică 100.000 USD, în favoarea Intermark International BV.

Așadar, clubului Gloria Bistrița i se cuveneau doar 300.000 USD din suma totală de transfer de 600.000 USD, justificată de înțelegerea consfințită de clubul bistrițean cu firma olandeză Intermark International BV (din data de 10.01.2001) care deținea și ea 50% din drepturile economice aferente jucătorului, pentru care plătitese clubului bistrițean suma de 105.000 USD.

Tribunalul nu a fost de acord cu interpretarea Parchetului, întrucât, așa cum o dovedesc înscrisurile, tranzacțiile au fost derulate între părți, respectiv plata sumelor de bani s-a făcut conform înțelegerii stabilite de ele, iar clubul elen a consimțit să efectueze plățile către cele două entități.

Firma olandeză era cumpărătorul juridic al drepturilor de transfer ale jucătorului, la vremea respectivă neexistând vreo interdicție instituită prin lege referitoare la cedarea drepturilor federative; o atare reglementare a fost introdusă abia prin art.45/1 din Legea nr.472/2004 pentru completarea și modificarea legii educației și sportului (Legea nr.69/2000). Mai mult decât atât, ceea ce a cumpărat firma olandeză erau drepturile economice aferente drepturilor federative, care au un conținut patrimonial și, deci, pot face obiectul cesiunii.

Întrucât s-a apreciat că suma reală de transfer și care se cuvenea clubului Gloria Bistrița este cea de 300.000 USD, care a intrat în contul clubului (suma de 88.500 euro, echivalentul sumei de 100.000 USD a intrat mai târziu în contabilitatea clubului, deși clubul elen plătitese această sumă la data de 22.12.2003

printr-un CEC înmănat inculpatului Popescu Gheorghe, aspect irelevant pentru infracțiunea de înșelăciune), judecătorul fondului a conchis că nu poate fi reținută existența unei acțiuni de inducere în eroare a clubului Gloria Bistrița cu privire la adevărata sumă de transfer, cea de 600.000 USD, în scopul prejudicierii clubului cu suma de 300.000 USD și în vederea obținerii unui folos material injust pentru sine.

Referitor la suma de 100.000 USD plătită de clubul grec la data de 22.12.2003 și care trebuia înregistrată în contabilitatea clubului, aferent anului fiscal respectiv, tribunalul a reținut că, din înscrisurile depuse la dosarul de urmărire penală, reiese că reprezentantul FC Gloria Bistrița a predat CEC-ul spre scontare, adică transformarea lui în bani de către SC Comelf SA Bistrița. CEC-ul girat Comelf a fost depus la încasare la Pireus Bank, la data de 23.12.2003, iar contravaloarea lui a fost încasată de această societate, în contul lucrărilor și a sprijinului, inclusiv financiar, pe care SC Comelf SA l-a acordat clubului.

Ulterior, pe parcursul urmăririi penale, constatând neînregistrarea acestei sume de bani în contabilitate, clubul Gloria Bistrița a emis la data de 15.04.2008 o adresă prin care solicita SC Comelf să dispună plata acestei sume în contul Romexterra Bank – Sucursala Bistrița, bani care au intrat în contul clubului, la aceeași dată, conform extrasului de cont de la fila 109 d.u.p. Vol.XVII. Imediat, în aceeași zi, clubul FC Gloria Bistrița a achitat suma de 78.854 Ron reprezentând impozit pe profit aferent sumei încasate, operațiunile fiind înregistrate în contabilitatea clubului cu nota din 22.04.2008.

Tribunalul a conchis că din înscrisurile depuse de inculpatul Pădureanu Jean reiese o imposibilitate de înregistrare a sumei de 100.000 USD (88.500 euro) în contabilitatea clubului Gloria Bistrița cauzată de predarea CEC-ului unei alte societăți comerciale cu care clubul se afla în relații de afaceri. S-a apreciat că motivul prezentat de inculpatul Pădureanu Jean pentru explicația neînregistrării acestei sume de bani nu este în nici un fel combătut de Parchet, însă este unul plauzibil pentru a reține inexistența vreunei culpe a președintelui clubului în ascunderea sursei impozabile reprezentată de această sumă de bani. De altfel, atât timp cât acesta primise și predase CEC-ul serviciului contabilitate al clubului, care l-a predat la rândul său spre scontare SC Comelf SA, reiese că același serviciu, prin reprezentanții săi legali, avea obligația de a se interesa în continuare de derularea acestei operațiuni, inculpatul Pădureanu Jean descărcându-se de această obligație.

Față de aceste argumente, Tribunalul a apreciat că nu i se poate imputa inculpatului Pădureanu Jean desfășurarea unei activități circumscrise infracțiunii prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 Cod penal.

În ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune reținută în sarcina inculpatului Popescu Gheorghe, Tribunalul a apreciat că nu se poate reține în sarcina acestuia o asemenea acuzație, în virtutea următoarelor considerente:

Din declarația inculpatului Pădureanu Jean reiese că și inculpatul Popescu Gheorghe a fost prezent, alături de inculpatul Becali Victor, la încheierea contractului de transfer din data de 14.07.2003, în Grecia, ocazie cu care inculpatul Popescu Gheorghe i-a tradus inculpatului Pădureanu Jean înțelegerile și contractul, inculpatul Pădureanu Jean semnând după redactare.

Tribunalul a constatat că în perioada respectivă, inculpatul Popescu Gheorghe, avea calitatea de impresar la societatea de impresariat a inculpaților Becali cu care jucătorul avea încheiat contract de reprezentare, așa încât era normală, legală prezența inculpatului Popescu Gheorghe la încheierea contractului de transfer, deși acesta nu a semnat contractul respectiv.

Împrejurarea că s-a trecut pe acest înscris numele inculpatului Popescu Gheorghe nu atrage automat concluzia că inculpatul a pricinuit o pagubă clubului și a urmărit obținerea unui folos material injust pentru sine, în contextul în care firma olandeză a încasat CEC-ul de 88.500 euro la data de 19.01.2003, iar clubul bistrițean la data de 22.12.2003. Inculpatul nu a făcut decât să primească ordinele de plată imprimate pe un suport de hârtie care atesta plata unor sume de bani. Era normal ca pe acestea să se scrie numele primitivului.

De altfel, prejudiciul care i se impută inculpatului Popescu Gheorghe este de 295.000 USD, suma de bani arătată în rechizitoriu la analiza laturii civile a cauzei, fără a se motiva cum a ajuns organul de urmărire penală să îi rețină o asemenea sumă de bani, în contextul în care acest inculpat, la momentul semnării memorandumului dintre clubul Gloria Bistrița și firma Intermark International BV din data de 10.01.2001 era jucător de fotbal și nici nu a fost parte în acel contract și nici în cel de transfer.

Argumentele expuse mai sus dovedesc, în opinia tribunalului, că în sarcina inculpatului Popescu Gheorghe nu s-a putut reține existența unei acțiuni care să contureze vreunul din elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune și nici ale celei de evaziune fiscală.

Cu privire la infracțiunea de înșelăciune reținută în sarcina inculpaților Becali Ioan și Becali Victor, Tribunalul a apreciat că nu poate fi reținută o asemenea acuzație în virtutea următoarelor considerente:

Astfel, din declarația inculpatului Pădureanu Jean reiese că inculpatul Becali Victor a fost cel care i-a găsit clubul elen la care să fie transferat jucătorul, că tot acesta i-a prezentat firma olandeză cu care a semnat memorandumul și că, abia cu ocazia audierii la DNA, a observat că inculpatul Becali Victor a semnat contractul de transfer cu clubul elen sub numele fratelui sau, Becali Ioan.

Așadar, participația inculpaților la acest transfer vizează exclusiv semnarea memorandumului la sediul firmei International Sport Management și participarea inculpatului Becali Victor la semnarea contractului de transfer în Grecia. Calitatea în care inculpații au acționat a fost cea de reprezentanți ai jucătorului de fotbal, fiind normal să asiste la semnarea contractului de transfer în străinătate.

Împrejurarea că inculpatul Becali Victor i-a prezentat inculpatului Pădureanu Jean firma olandeză, în vederea transferului, nu este o acțiune de a atrage incidența legii penale, în condițiile în care inculpații Becali Victor și Becali Ioan dețineau o agenție de impresariat și aveau interes de a plasa jucătorii pe piața internațională de fotbal în virtutea contractelor de reprezentare ce le aveau încheiate cu aceștia.

Prima instanță a mai arătat că Parchetul nu a dovedit nici împrejurarea că inculpatul Becali Ioan a virat suma, diferența de transfer provenită din înșelăciune, în firme off-shore, sumă care a fost virată ulterior în contul inculpatului Becali Victor.

Tribunalul a conchis că în sarcina inculpaților Becali Ioan și Becali Victor nu poate fi reținută existența unei acțiuni care să contureze elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune sau de evaziune fiscală.

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art.23 lit.c din Legea nr.656/2002, Tribunalul a apreciat că încasarea sumei de 105.000 USD de la firma Intermark direct în contul inculpatului, sumă care, de altfel, a intrat ulterior, în cursul aceluiași an, în contul clubului, nu este o acțiune de natură să contureze elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, față de motivele avute în vedere cu ocazia analizării memorandumului, considerat legal de tribunal.

Cu privire la infracțiunea de spălare de bani reținută în sarcina inculpatului Popescu Gheorghe, judecătorul fondului a apreciat că probatoriul administrat în cauză nu a dovedit sub nicio formă desfășurarea unei activități infracționale de către inculpat de natura aceleia descrise doar la încadrarea juridică a faptei, nu și în situația de fapt, cu atât mai mult cu cât nu s-a dovedit că aceste sume de bani au fost dobândite prin înșelăciune și evaziune fiscală. Aceasta constituie o condiție esențială pentru existența infracțiunii de spălare de bani, infracțiune premisă, în lipsa acesteia neputându-se concepe infracțiunea de spălare de bani.

Cu privire la infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art.23 lit.a și c din Legea nr.656/2002 reținută în sarcina inculpatului Becali Ioan, constând în aceea de a transfera sumele de bani obținute prin înșelăciune și sustrase taxelor și impozitelor, prin firma off-shore arătată în situația de fapt și pe care le-a dobândit cu inculpatul Becali Victor prin firma off-shore, pentru argumentele expuse anterior la celelalte transferuri, Tribunalul a apreciat ca nu s-a putut reține existența unei asemenea activități infracționale, aceleași argumente fiind valabile și pentru inculpatul Becali Victor.